

"ALLAH KATINDA DİN İSLÂM'DIR." (ÂL-İ İMRAN: 19)

Bir tek Âyet-i kerîme'yi dahi inkâr eden kâfirdir.

"İmansız vatan, vatansız iman muhafaza edilmez..."

Hakikat

Aylık İslâm Dergisi

4,50 TL Yıl: 28 Sayı: 333 HAZİRAN - 2021

"Onlar Her Defasında Hiç Çekinmeden Andlaşmalarını Bozarlar." (Enfâl: 56)

"Onlar Yeryüzünde Durmadan Fesat Çıkarmaya Koşarlar." (Mâide: 64)

"Allah Yahudileri de Hezimete Uğratacaktır." (Hadis-i Şerif)

"ANDOLSUN Kİ İNSANLARIN İÇERİSİNDE, MÜMİNLERE EN ŞİDDETLİ DÜŞMAN OLARAK YAHUDİLERİ BULURSUN."
(Mâide: 82)

www.hakikat.com.tr

333.SAYI, Haziran 2021

Başyazı

İsmail Yavuz

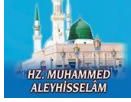
Başyazıyı Oku

•

Fâtiha Sûre-i Şerif'inin Tefsiri (22)KUR'AN-I KERİM TEFSİRİDizi Yazı - Tefsir

•

Allah-u Teâlâ'nın Nur'u, Âlemlerin Gurur ve Sürûru Muhammed Aleyhisselâm
(3)HAZRET-İ MUHAMMED AleyhisselâmDizi Yazı - Resulullah Aleyhisselâm'ın Hayat-ı Saâdetleri

•

Şifâya Vesile Bir ReçeteMuhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin
Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (122)Dizi Yazı - İnciler ve Hatıralar

•

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- (49)EVLİYÂ-İ KİRAM -Kaddesallahu Esrârehüm-
HAZERÂTI'NIN "HÂTEMÜ'L-EVLİYÂ" HAKKINDAKİ BEYAN ve İFŞAATLARI 245)Dizi Yazı -
"Hâtemü'l-Evliyâ" Hakkındaki Beyan ve İfşaatlar

•

Abdülkerim-i Cîlî -Kuddise Sırruh- (4)Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve
Açıklamalar (178)Dizi Yazı - Hatm'ül Evliya Hakkında İzah ve Açıklamalar

•

Hâtem-i Enbiya Muhammed Aleyhisselâm ve Ashâb-ı Kîram (3)TASAVVUF'UN ASLI
HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİDizi Yazı - Tasavvuf

•

Ölümün Hakikati Cenaze İşleri ve Berzah Hayatı (7)İSLÂM İLMİHALİDizi Yazı - İslâm İlmihali

•

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDÎK -Radiyahân- (91)ASHÂB-I KİRÂM -Radiyahân-
anhüm- HAZERÂTİ'NİN HAYATI Dizi Yazı - Ashâb-ı Kîram -r. anhüm-

Hakikat 333. Sayı

Bismillahirrahmanirrahim

“Allah-u zül-celâl vel-kemâl Hazretleri’ne; O’nun sevdiği ve beğendiği şekilde bitmez-tükenmez hamd-ü senâlar olsun.

Peygamberimiz Efendimiz’e, onun diğer peygamber kardeşlerine, hepsinin Âl ve Ashâb-ı kîram’ına, etbâına, ihsan duygusuyla kıyamete kadar onlara tâbi olup izinden gidenlere; sonsuzların sonsuzuna kadar salât-ü selâmlar olsun.”

Muhterem Okuyucularımız;

İsrail Filistin’i ve Filistinlileri yok etmek, Kudüs’teki İslâm izini tamamen ortadan kaldırmak, Mescid-i Aksa’yı yıkarak Süleyman Mabedi adını verdikleri kendi

mabedlerini yapmak ve nihayetinde Nil'den Fırat'a Büyük İsrail Devleti'ni kurmak istiyor.

Cenâb-ı Hakk Kur'an-ı kerim'de onların İslâm'a ve müslümanlara olan düşmanlığını çok açık bir şekilde beyan ediyor.

“Onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır. Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür.” (Âl-i imran: 118)

Bu Âyet-i kerime müslümanlara büyük bir kin ve niyet beslediklerinin delilidir. Nitekim bazı İsraililerin Filistinlileri nükleer silah kullanarak yok etmekten bahsetmesi bundandır.

Devlet politikası haline gelen İsrail pervasızlığı sebebiyle bu ülkenin katliam ve zulmü, işgal ve istilasını fasılasız sürekli devam eden bir durum. 3-5 yılda bir ise özellikle Gazze'ye büyük bir saldırı yapıyorlar.

Arada sırada böyle büyük saldırılar yapmalarının amacı kendi çapında silahlı bir direniş kurmaya çalışan Filistinlilerin askeri kapasitesini ve zaten derme çatma olan alt yapılarını yok etmek, aynı zamanda Kudüs'ü tamamen yahudileştirmek için yaptıkları istila ve yıkımları perdelemektir.

Nitekim adım adım, ev ev Kudüs'teki Filistin mahallerini yok ediyorlar. İsrail'in bu son saldırıları da önce Kudüs'te başladı.

Mescid-i Aksa'da müslümanları engellemek için barikat kurmaları, kapılarını kapatmaları, müezzinlerin cami hoparlörlerinin sesini kısmaları, Nablus kapısındaki Filistinlilerin geleneksel ramazan etkinliklerine izin vermemeleri, Filistinlilerin geçim kapısı Doğu Kudüs'te eski şehirdeki ticaretlerini kısıtlamaları ve Şeyh Cerrah Mahallesi'ndeki müslümanların evlerini tahliye etmeleri ile hadiseleri ateşlemişlerdir.

İsrail'in niyetini bilen binlerce Filistinli Kudüs'te nöbet tuttu ve İsrail'in zorbalıklarına, Filistinlilerin evlerini yıkmalarına engel olmaya çalıştılar.

İsrail Gazze'yi yokladı, bombaladı ancak Filistinliler görülmemiş bir karşılık verdiler. İbtidai şartlarda ürettikleri ve elde ettikleri füzelerle İsrail şehirlerini bombalamakta muvaffak oldular.

Binaenaleyh mevzu küçük bir çatışma yaşandı, ateşkes ilan edildi bitti denilebilecek bir mevzu değil. İsrail'in saldırganlığını, içinde gizlediği büyük niyetini, Filistin için, bölge için, Türkiye ve dünya için nasıl bir güvenlik tehdidi olduğunu iyi anlamak ve elden gelen tedbirleri almak gerekiyor.

Filistin, Ortadoğu, İran, Türkiye diye adım adım, halka halka etraflarındaki her ülkeyi, her devleti, her orduyu yok etmek, ortadan kaldırmak istiyorlar. Bunu tek başlarına yapamayacaklarını bildikleri için, Amerika'yı kullanıyorlar, Haçlı Batı'nın küfrünü alevlendiriyorlar, müslümanları birbirine düşürüyorlar. Ülkeleri içerden karıştırmaya çalışıyorlar. El Kaide - DAESH gibi fitneleri alevlendirip kullanıyorlar ve müslümanların aleyhinde bir algı oluşturmak için, kara propaganda için ziyadesiyle kullanıyorlar.

PKK'ya verdikleri desteği, Amerika gibi bir ülkenin bir terör örgütünü partner ilan etmesini bu gaye ve hedeflerine ulaşmak için Türkiye'ye yönelmiş bir saldırı olarak görmek lazımdır.

Binaenaleyh Mescid-i Aksa'nın İsrail askerlerinin postalları ile kirletilmesi, Kudüs'teki Filistinlilerin evlerine el konulup sürgün edilmeleri, Batı Şeria'da yahudi yerleşimcilerin gün be gün işgali genişletmesi, Gazze'ye yapılan saldırılar, Irak, Suriye, Libya gibi bölge ülkelerinin yıkıma uğraması, PKK'yı devlet yapmaya çalışmaları, ... bunların hepsi bu niyete, bu hedefe giden yola döşenen taşlardır.

Allah-u Teâlâ şimdi ruhsat veriyor, gün gelecek müslümanlara ruhsat verecek...

•

Baki esselâmü aleyküm, ve rahmetullah...

“Yahudilerin; Yaptıkları Zulümleri Sebebiyle, Kendilerine (Daha Önce) Helâl Kılınan Temiz Şeyleri Onlara Haram Kıldık. Ve Birçok Kimseleri Allah Yolundan Çevirmelerinden Dolayı. Yasak Edildiği Halde Fâiz Almalarından ve Haksız Sebeplerle

İnsanların Mallarını Yemelerinden Ötürü. İçlerinde Küfür Üzere Kalanlara Elem Verici Bir Azap Hazırladık.” (Nisâ: 160-161)

**“Andolsun ki İnsanların İçerisinde, Müminlere En Şiddetli Düşman Olarak Yahudileri ve Allah’a Şirk Koşanları Bulursun.”
(Mâide: 82)**

**“Zira Hiçbir Yahudi Yoktur ki Müslümanı Öldürmek Niyetinde Olmasın.”
(Hadis-i Şerif)**

**“Allah Yahudileri de Hezimete Uğratacaktır.”
(Hadis-i Şerif)**

**“Müslümanların Cezaları Var, Cezalarını Çekiyorlar. Sonra Cezaları Bitince Onların Cezası Başlayacak.”
(Ömer Öngüt -Kuddise Sırruh-)**

İSRAİL ZULMÜ DEVAM EDİYOR. KENDİ ATEŞLERİNİ HAZIRLIYORLAR. ONLARIN YANINA DA KALMAYACAK!

Hazret-i Allah, Hazret-i Mehdi'ye o kadar ruhsat verecek ki, tâ Amerika'ya kadar gidecek. Sonra Cenâb-ı Hakk ondan ruhsatı alacak, Deccâl'e verecek. Sonra onun elindeki iradeyi de çekecek. Deccal'e salâhiyet vermeyi murad edince, onun kuvvetine karşı çok zayıf düşecek. Bunun sebebi, Hazret-i Mehdi uzağa açılacak, o ise istilâya başlayacak. Ortalık büsbütün karışacak. Hazret-i Mehdi çok zayıf düşünce, onun maiyetini kurtarmak ve İslâm'ı galebe çaldırmak için Allah-u Teâlâ üçüncü olarak da Hazret-i İsa Aleyhisselâm'ı gönderecek. Deccal ve yahudiler o şekilde temizlenecek. İslâm âlemi küffârdan, yahudinin zulmünden kurtarılmış olacak. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur: **“Müslümanlarla yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmaz. Müslümanlar onları öyle bir öldürecekler ki, hatta yahudi taşın ve ağacın arkasına saklanacak, taş veya ağaç da: ‘Ey müslüman, ey Allah'ın kulu! Şu arkamdaki yahudidir, hemen gel**

de onu öldür!' diyecektir. Yalnız Ğargad ağacı bunu demeyecek, çünkü o yahudilerin ağacıdır.”(Müslim: 2922)

(Ömer Öngüt -kuddise sirruh-)

İsrail yine bir ramazan ayında küfür, hırs ve ihtirasla dolu saldırgan yüzünü, azgınlığını gösterdi, zulüm ve katliam siyasetini alevlendirdi. Yapabildiği kadar katliam ve tahribat yaptıktan sonra ateşkesi kabul etti.

Sürekli saldıran ve katliam yapan İsrail'in amacı ve niyeti nedir?

İsrail Filistin'i ve Filistinlileri yok etmek, Kudüs'teki İslâm izini tamamen ortadan kaldırmak, Mescid-i Aksa'yı yıkarak Süleyman Mabedi adını verdikleri kendi mabedlerini yapmak ve nihayetinde Nil'den Fırat'a Büyük İsrail Devleti'ni kurmak istiyor.

Bu amacını bir devlet politikası olarak yürütüyor ve amacına adım adım ulaşmaya çalışıyor.

Bu amacının önünde engel gördüğü her şeyi, her ülkeyi yok etmeye, ortadan kaldırmaya çalışıyor. Her türlü saldırıyı yaptığı gibi, terör örgütlerini, her türlü fitneyi de kendi amacı için kullanıyor.

Irak'ın, Suriye'nin, Libya'nın, Yemen'in parçalanması; Arabistan, Mısır gibi ülkelerde yaşanan iktidar değişimleri; PKK'nın Suriye'de adeta bir devlet haline gelmesi; bu ve benzeri gelişmelerin arkasında İsrail'in bu siyaseti ve Amerika'nın İsrail'e verdiği sınırsız desteği var.

Bu durum İsrail'i Türkiye için, ümmet-i Muhamed için ve hatta bütün dünya için bir güvenlik tehdidi haline getiriyor.

Üstelik İsrail bu icraatlarını her türlü anlaşmayı, uluslararası hukuku çiğneyerek pervasızca yapıyor.

“Sen kendileriyle andlaşma yaptığın halde, onlar her defasında hiç çekinmeden andlaşmalarını bozarlar.” (Enfâl: 56)

Nitekim Filistin'de defalarca ateşkes ve barış anlaşmaları imzaladıkları halde daima bu anlaşmaların, attıkları imzaların hilafına hareket etmişlerdir. Bu hainlikleri hiç azalmadan devam etmektedir.

Allah-u Teâlâ yahudilerin yeryüzünde durmadan fesat çıkarmak için koştuklarını haber veriyor:

“Onlar yeryüzünde durmadan fesat çıkarmaya koşarlar.” (Mâide: 64)

Bölgesel ve küresel birçok savaşın, iç karışıklıkların, hükümet krizlerinin, ekonomik çalkantıların arkasında onlar vardır.

Binaenaleyh onların oyunları, müslümanlar aleyhinde çevirdikleri entrika, tuzak ve hileler, Filistin’de yaptıkları zulüm ve katliamlardan ibaret değildir. Bugün birçok İslâm ülkesi Amerika’nın büyük desteği sayesinde bunların bu tuzak ve hilelerinin eziyet ve sıkıntısını yaşamaktadır.

Cenâb-ı Hakk Kur’an-ı kerim’de onların İslâm’a ve müslümanlara olan düşmanlığını çok açık bir şekilde beyan ediyor.

“Onlar size fenalık etmekten geri kalmazlar. Size sıkıntı verecek şeyleri isteyip dururlar. Öfkeleri ağızlarından taşmaktadır.” (Âl-i imran: 118)

Bu Âyet-i kerime müslümanlara sıkıntı ve zorluk verecek her şeyi arzu ettiklerinin, büyük bir kin ve niyet beslediklerinin delilidir. Nitekim bazı İsraililerin Filistinlileri nükleer silah kullanarak yok etmekten bahsetmesi bundandır.

Ve bunu kendilerine bir hak olarak görüyorlar. Filistinli Arapların hatta orada bulunan diğer din mensuplarının da haklarını yemekten çekinmiyorlar, her türlü zorbalığa devam ediyorlar.

“‘Kitap ehli olmayan Arapların ve sâir kimselerin (hakkını yemekten dolayı) üzerimize bir sorumluluk yoktur.’ derler.” (Âl-i imran: 75)

Devlet politikası haline gelen İsrail pervasızlığı sebebiyle bu ülkenin katliam ve zulmü, işgal ve istilası fasılasız sürekli devam eden bir durum. 3-5 yılda bir ise özellikle Gazze’ye büyük bir saldırı yapıyorlar.

Arada sırada böyle büyük saldırılar yapmalarının amacı kendi çapında silahlı bir direniş kurmaya çalışan Filistinlilerin askeri kapasitesini ve zaten derme çatma olan alt yapılarını yok etmek, aynı zamanda Kudüs’ü tamamen yahudileştirmek için yaptıkları istila ve yıkımları perdelemektir.

Nitekim adım adım, ev ev Kudüs’teki Filistin mahallerini yok ediyorlar. İsrail’in bu son saldırıları da önce Kudüs’te başladı.

Mescid-i Aksa’da müslümanları engellemek için barikat kurmaları, kapılarını kapatmaları, müezzinlerin cami hoparlörlerinin sesini kısmaları, Nablus kapısındaki Filistinlilerin geleneksel ramazan etkinliklerine izin vermemeleri, Filistinlilerin geçim kapısı Doğu Kudüs’te eski şehirdeki ticaretlerini kısıtlamaları ve Şeyh Cerrah Mahallesi’ndeki müslümanların evlerini tahliye etmeleri ile hadiseleri ateşlemişlerdir.

İsrail’in niyetini bilen binlerce Filistinli Kudüs’te nöbet tuttu ve İsrail’in zorbalıklarına, Filistinlilerin evlerini yıkmalarına engel olmaya çalıştılar.

Batı Şeria ve Kudüs’te İsrail’in hakimiyeti ve işgali olduğu için burada Filistinliler silah olarak en fazla taş kullanabiliyorlar.

Gazze’de ise İsrail işgali yok ancak tam bir abluka var. İsrail karadan ve denizden Gazze’ye giren ve çıkan insanları ve malları çok sıkı kontrol ediyor, birçok şeyin geçişine izin vermiyor.

İsrail hava hakimiyeti sayesinde Gazze’deki elektrik, su, yol, sağlık gibi alt yapıyı bombalarla tarumar ediyor. Ancak Gazze’de yer altına açılan tünellere yerleşen Filistin direnişini yok etmekte zorlanıyor. Bu yüzden İsrail Gazze’yi de Batı Şeria gibi karadan işgal etmek istiyor. Fakat kayıpları göze alamadığı için, 2006 yılında Lübnan Hizbullah’ına karşı yaşadığı hezimetin benzerini yaşamaktan korktuğu için buna cesaret edemiyor, edemedi.

İsrail Gazze’yi yokladı, bombaladı ancak Filistinliler görülmemiş bir karşılık verdiler. İbtidai şartlarda ürettikleri ve elde ettikleri füzelerle İsrail şehirlerini bombalamakta muvaffak oldular.

Aslında bu füzeler ciddi bir tahribat yapamıyor ve teknolojisi olmadığı için hassas vuruş yetenekleri yok. Ancak birkaç füzenin can yakması bile İsrail’in bütün ayarlarını bozuyor.

Bu sebeple büyük paralarla “Demir Kubbe” adını verdikleri bir füze savunma sistemi kurdular ve bu sistemi sürekli geliştirmeye çalışıyorlar. Ancak Filistinliler bir anda yüzlerce füze fırlatınca bu sistem bu füzelerin hepsini durdurmakta aciz kaldı.

İsrail durmayacak, bu sistemleri geliştirmeye, tam koruma sağlamaya çalışacak. Eğer muvaffak olursa içinde gizlediği büyük niyetini icra edebilmek için fütursuzca saldıracak.

Binaenaleyh mevzu küçük bir çatışma yaşandı, ateşkes ilan edildi bitti denilebilecek bir mevzu değil. İsrail’in saldırganlığını, içinde gizlediği büyük niyetini, Filistin için, bölge için, Türkiye ve dünya için nasıl bir güvenlik tehdidi olduğunu iyi anlamak ve elden gelen tedbirleri almak gerekiyor.

Bu kadar aleni zulüm var, bu kadar büyük tehdit var ve fakat Haçlı Batı’nın ve birçok küffar devletinin bunlara destek verdiğine şahit oluyoruz.

Allah-u Teâlâ’nın **“yahudi ve hıristiyanlar birbirlerinin dostudurlar.”** buyurduğu ilâhî beyan tecelli etmiş oluyor:

“Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirlerinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır. Şüphesiz ki Allah zâlimler gürûhunu hidayete erdirmez.” (Mâide: 51)

Bugün bunca zulme, katliama, soykırıma ses çıkarmayan Batılı hıristiyan devletler İsrail’e destek olmaya devam ediyorlar.

“Basın özgürlüğü”, “İnsan hakları” gibi kavramları kullanarak mangalda kül bırakmayan Küresel sermayeyi elinde bulunduran güç ve Haçlı Batı; İsrail söz konusu olduğu zaman bütün ilkelerini çiğnemekten, en büyük sansürü uygulamaktan, karartma yapmaktan, hatta daha da ötesi yalan haber ve çarpıtma yaparak algıları

ters yüz etmeye çalışmaktan geri durmuyorlar. Yine müslümanlara zarar vermek için her türlü terör örgütünü desteklerken İsrail zulmüne karşı duran kişi ve kurumlara, legal ve meşru oluşumlara asla müsamaha göstermemektedirler. Son hadiselerde Twitter, Instagram, Facebook gibi sosyal medya ağlarının İsrail lehine çalıştığı, İsrail'in içyüzünü anlatan hesapları engellemeye çalıştıkları malumdur. Savaş her cephede devam ediyor.

Bu zulme destek verenler pişman olacaklar. Zira bu tehdit bir gün kendilerine de dönecek.

Büyük Zulüm ve Katliam:

Cenâb-ı Hak yahudileri bize şöyle tanıtıyor:

“Bir zamanlar da sizden: ‘Birbirinizin kanlarını dökmeyeceksiniz, birbirinizi yurtlarınızdan çıkarmayacaksınız.’ diye söz almıştık. Sonra da bunu kabul etmiş, (bu ikrarınıza) şahit de olmuşunuz.” (Bakara: 84)

Bunlar İsrâiloğullarının zulümlerini, taşkınlıklarını ve yeryüzünde fesat çıkarttıklarını gösteren en bâriz misallerdir.

“Bu misakı kabul eden sizler yine birbirinizi öldürüyor, aranızdan bir zümreyi yurtlarından çıkarıyor, onlara karşı günah ve düşmanlıkta birleşiyorsunuz. Eğer esir düşüp gelirse (kurtulmaları için) fidyelerini veriyorsunuz. Oysa onları yurtlarından çıkarmak size haram kılınmıştır.” (Bakara: 85)

Yahudiler Tevrat'ta kendilerinden alınan sözü bozmuşlar, Allah-u Teâlâ'nın öldürülmesini haram kıldığı cana kıymışlar, bâtil yollarla insanların mallarını yemeyi helâl saymışlar, din kardeşlerine zulmederek onları yurtlarından çıkarmışlar ve böylece lânetlenmeye müstehak olmuşlardır.

O zaman bu zulümleri yapan İsrailoğulları Kur'an-ı kerim'de böyle haber verilmiştir.

Bugün de bu zulmü yapan yine onlardır.

İsrail büyük zulümler yaptı ve yapıyor ancak kalplerinde gizledikleri kötülükler, dünyaya yaydıkları fitne ve fesat yaptıklarından çok daha büyük. Bunların büyük, sinsî ve gizlemeye çalıştıkları çok kötü bir niyetleri var.

Bize bunu Cenâb-ı Hakk buyuruyor ve bildiriyor:

“Kalplerinin gizledikleri ise daha büyüktür.” (Âl-i imran: 118)

Bunların bu kötü niyetlerini;

Ellerinde en hassas teknolojiler ve bombalar olduğu halde; bilerek parkta oynayan çocukların üzerine bomba atmalarından; ambulans ve hastaneleri hedef almalarından, doktorları öldürmelerinden; işlerine gelmeyen kişilerin ailesini, çocuklarını, hepsini birden bombalayıp katletmelerinden; zaten zor şartlarda yaşayan Filistinlilerin bütün altyapılarını (elektrik, su, yol, kanalizasyon) bombalarla sık aralıklarla yok etmelerinden; mütemadiyen Filistinlilerin evlerini yıkıp yahudi yerleşimcileri yerleştirmelerinden; buldozere engel olmak için eylem yapan Rachel Corrie isimli 23 yaşındaki Amerikalı barış aktivisti kadının buldozeri kullanan İsrail askeri tarafından kasıtlı olarak ezilerek öldürülmesinden; sivil yahudilerin Araplara yönelik saldırı ve şiddet eylemlerinden, sık sık Mescid-i Aksa'yı işgal edip müslümanlara eziyet etmeyi dini bir görev telakki etmelerinden; bomba yağdıran tankların önünde foterleri ve uzun saçları ile dans edip şarkı söylemelerinden, Mescid-i Aksa'daki yangın sırasında ağlama duvarının önünde toplanıp şarkı söyleyip zıplamalarından anlayabilirsiniz.

Filistin köylerini birbirinden ayırmışlar, aralarına büyük, yüksek kalın duvarlar koymuşlardır. Halk komşusuna akrabasına, başına, bahçesine gidemez duruma getirilmiştir. Zaten evlerini, mallarını, mülklerini, ekili, dikili arazilerini ellerinden almak için hep bir bahane buluyor ve zorbalıkla gasp ediyorlar. Mahkeme kararlarını da kılıf yapıyorlar.

Orantısız güç kullanıyorlar. Çocuklar, kız-erkek, 7-8 yaşında dahi olsa kelepçelenip götürülüyor, dövülüyor, göz altına alınıyor.

Cenâb-ı Hakk Âyet-i kerime'lerinde şöyle buyuruyor:

“Yahudilerin; yaptıkları zulümleri sebebiyle, kendilerine (daha önce) helâl kılınan temiz şeyleri onlara haram kıldık. Ve birçok kimseleri Allah yolundan çevirmelerinden dolayı.

Yasak edildiği halde fâiz almalarından ve haksız sebeplerle insanların mallarını yemelerinden ötürü. İçlerinde küfür üzere kalanlara elem verici bir azap hazırladık.” (Nisâ: 160-161)

Cenâb-ı Allah Kur'an-ı Kerim'de Onları Bize Bir Bir Tanıtıyor:

Allah-u Teâlâ yahudilerin dünyada yaşamaya diğer insanlardan daha düşkün ve hırslı olduklarını haber vermektedir. Dindar geçinen bir toplumun dünya hırsının bu kadar büyük olması dinlerinin tahrif edildiğinin, Allah-u Teâlâ'nın göndermiş olduğu dinden ne kadar uzak olduklarının bir delilidir. Nitekim icraatlarına bakarsanız mütemadiyen Filistinlilerin her şeylerini, evlerini, topraklarını gasp ettiklerini, hukuku, insanlık değerlerini fütursuzca çiğnediklerini, insanları köle gibi gördüklerini görürsünüz.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

“Yemin olsun ki, sen onları yaşamaya karşı diğer insanlardan, hatta müşriklerden de daha düşkün ve hırslı görürsün.” (Bakara: 96)

“Onlardan her biri ömrünün bin yıl olmasını ister.” (Bakara: 96)

“Onlar, ellerinin yapıp öne sürdüğü işlerden dolayı ölümü aslâ istemezler.” (Bakara: 95)

Kur’an-ı kerim’de Karun kıssası vardır. Karun İsrailoğulları kavminden çok zengin bir kodaman idi. Âyet-i kerime’lerde hazinesinin anahtarlarını bile güçlü bir topluluğun zor taşıdığı haber verilmektedir. (Kasas: 76)

Bugün Karun değil, Karunlar türedi. Bunlar bugünkü faiz-kumar ekonomisinin tepesinde oturuyorlar. Bütün dünyayı her milleti, her devleti büyük borçlarla sömürüyorlar.

“Onların içinde öylesi var ki, ona bir dinar versen, tepesine dikilmedikçe onu sana ödemez.” (Âl-i imran: 75)

Paraya ve dünya menfaatine öyle hırslılar ki diğer insanlara hayat hakkı tanımak istemezler. Dünyayı tamamen ele geçirmiş olsalar insanlara bir çekirdek zerresi bile vermeyecek kadar tamahkârdırlar. Filistin’de görüyorsunuz büyük bir abluka uyguluyorlar, tıbbi malzemelerin bile geçişine sınırlama koyuyorlar. Elllerinden gelse hiçbir şeyin geçişine izin vermeyecekler.

“Yoksa onların mülkten bir payı mı var? Eğer öyle olsaydı, insanlara bir çekirdek zerresi bile vermezlerdi.” (Nisâ: 53)

Çünkü onlar yaptıkları her zulme, katliama kılıf uyduruyor, dünyayı kandırıyorlar.

“Kendilerine: ‘Yeryüzünde fesat çıkarmayın!’ denildiği zaman, ‘Biz ancak ıslah edicileriz.’ derler.” (Bakara: 11)

Bugün dikkat ederseniz dünyanın her tarafında hemen her ülkedeki fitne-fesadın, iç karışıklıkların, ülkeler arasındaki savaşların arkasında bunları görürsünüz. Güdümleri altındaki gizli mahfiller, medya ve para gücünü kullanarak her yerde, her ülkede ihtiraslarını yürütmeye çalışıyorlar. Bunu bilen dünya milletleri bunlardan ikrah ediyor ancak sesini çıkartmaya çekiniyor.

Filistin’deki, Ortadoğu’daki, özellikle İslâm coğrafyasındaki fitne ve fesadların arkasında bunları görürsünüz. Nitekim bazı DEAŞ’lıları İsrail’e götürüp tedavi ettiklerine dair haberler basında çıkmıştır.

Allah-u Teâlâ yaptıkları anlaşmalara uymadıklarını, daima hainlik yaptıklarını haber veriyor:

“İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hainlik görürsün!” (Mâide: 13)

Kendilerini üstün ırk olarak görürler. Bugünkü ırkçı devlet yapısının temelinde bu inanç yatar:

“Biz Allah’ın oğulları ve sevgilileriyiz.’ (derler.)” (Mâide: 18)

Bu inançları sebebiyle ne yaparlarsa yapsınlar kendilerinin bağışlanacağına inanırlar.

“Biz nasıl olsa bağışlanacağız.’ diyorlar.” (A’raf: 169)

Bu sebeple kendilerinden olmayan milletlere her türlü zorbalığı, zulmü yapmayı reva görüyorlar.

İslâm’a ve müslümanlara olan düşmanlıkları çok şiddetlidir. İslâm’ı ve müslümanları hiç sevmezler. Din-i İslâm’ı ortadan kaldırmak isterler:

“Allah’ın nûrunu ağızlarıyla (üfleyip) söndürmek isterler.” (Tevbe: 32)

Bu Âyet-i kerime’yi Cenâb-ı Hakk Kelâm-ı kadim’inde buyuruyor, inanan kullarına duyuruyor. Diğer bir Âyet-i kerime’sinde ise onların **“En şiddetli düşman olduğunu”** ilân ediyor:

“İnsanlar içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun.” (Mâide: 82)

Kendilerine gönderilen peygamberleri sürekli yalanlamaları ve verdikleri sözleri sürekli bozmaları sebebiyle Kur’an-ı kerim’de üç peygamberin diliyle lânetlenmişlerdir.

Âyet-i kerime’lerde şöyle buyuruluyor:

“İsrâiloğulları’ndan küfre sapanlar hem Dâvud’un hem de Meryem oğlu İsa’nın diliyle lânetlenmişlerdir.” (Mâide: 78)

“(Musa dedi ki:) Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin Allah’ım?” (A’raf: 155)

Onun için kendi peygamberleri onlara **“Beyinsiz”** dedi. Bunlar en büyük İslâm düşmanıdır. Aynı zamanda insanlık düşmanıdır.

Bu kötü niyetlerinden ve sinsi düşmanlıklarından ötürü büyük bir gadab-ı ilâhîyi celbediyorlar. Bütün dünya bunlardan ikrah ediyor.

Kur’an-ı kerim’de haber verildiğine göre bu kötü özelliklerinden, hâinlik ve düşmanlıklarından, Allah-u Teâlâ’ya olan isyanlarından ve azgınlıklarından dolayı büyük bir gazaba ve lânete uğramışlardır.

Âyet-i kerime’lerde şöyle buyurulmaktadır:

“Verdikleri kesin sözü bozmaları sebebiyle onları lânetledik ve kalplerini katılaştırdık.” (Mâide: 13)

“İnkârları yüzünden Allah onlara lânet etmiştir.” (Nisâ: 46)

“Allah onlara gazap etmiştir.” (Mâide: 80)

Yahudilerin tarih boyunca müslümanlar üzerindeki entrikaları hiç bitmemiştir.

Bunların bu içyüzlerini bize Allah-u Teâlâ haber veriyor. İcraatları ve niyetleri budur.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri muhtelif aralıklarla bu isyankâr millete azapların en kötüsünü tattıracak kimseler göndereceğini beyan buyurmaktadır:

“Rabb’in yeminle şunu bildirdi:

Elbette tâ kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler gönderecektir.” (A’raf: 167)

Bu Âyet-i kerime’den; yahudilerin kıyamete kadar tarih sahnesinden silinmeyeceğine, zaman zaman aynı azgınlıklarını devam ettireceklerine, bu yüzden de sık sık azaba uğratılacaklarına işaret vardır.

“Onlar (yahudiler) nerede bulunurlarsa bulunsunlar, zillet altında kalmaya mahkûmdurlar. Meğer ki Allah’ın ahbine ve insanların ahbine sığınmış olsunlar. Onlar Allah’tan bir gazaba uğramışlardır ve üzerlerine miskinlik (damgası) vurulmuştur. Çünkü onlar Allah’ın âyetlerini inkâr ediyorlar ve haksız yere peygamberlerini öldürüyorlardı. Bu, onların isyan etmelerinden ve haddi aşmalarındandır.” (Âl-i imran: 112)

Soykırımcı Yahudi Zihniyeti:

İsrail; “Gazze’ye nükleer bomba atalım” diyen Avigdor Lieberman gibi bir adamın Başbakan Yardımcılığı, Dışişleri Bakanlığı ve hatta Savunma Bakanlığı yapmış olduğu bir ülkedir.

İsrail; İsrail ordusunda komutan iken girmiş olduğu Filistin köyünde askerlerine “Herkesi öldürün” talimatı veren, Savunma Bakanı iken Sabra ve Şatilla kamplarındaki binlerce sivil mültecinin ölümünden sorumlu olan, böylece bütün dünyada “Beyrut Kasabı” lakabı ile anılan Ariel Şaron’un bütün bunlara rağmen ülkesinde kahraman olarak görüldüğü, Dışişleri, Savunma Bakanlıkları ve Başbakanlık yaptığı bir ülkedir.

İsrail birçok başbakanı asker kökenli olan, faşist, militarist, yayılmacı, işgalci, katliamcı bir devlettir.

Bugün İsrail'in -az bir kesim hariç- hem halkı hem de yönetimi "fanatik", "aşırılık yanlısı" bir zihniyete sahiptir. Hem ırka dayanan bir ırkçılık hem de dine dayanan bir ırkçılık birleşiminden oluşan bugünkü yahudi zihniyeti etrafı için olduğu kadar bütün dünya için de çok büyük bir tehlikedir.

Ortaya çıkan devlet terörünün ve soykırımcı zihniyetin arka planında bu fanatik ırkçı zihniyet bulunmaktadır.

Amaçlarına ulaşmak için müslüman olsun, hıristiyan olsun kim olursa olsun öldürmekten çekinmeyen; Filistinlileri öldürmek ya da sürmek niyetinde olan; bölgede ve dünyada savaşlar çıkartarak insan nüfusunu azaltmak isteyen bir devlet ve millet var karşımızda.

Öteden beri bu niyet ve planlarına göre hareket ediyorlar:

"Araplar bertaraf edilmeden ve onların topraklarına el konulmadan siyonizmden de yahudi devletinden de bahsedilemez." (Yoram Ben Porath 14 Temmuz 1972 tarihli İsrail'in en yüksek tirajlı gazetelerinden Yediot Aharonoth'taki yazısı)

Bir din devleti olan İsrail'in icraat ve saldırıları, sivillerin, kadın ve çocukların acımasızca katledilmesi; muharref (tahrif edilmiş) Tevrat ve dini metinlere dayanmaktadır:

"Yeşu ve onunla birlikte bütün İsrail Lakiş'ten Eglon'a geçti. Yahove Lakiş'i İsrail'in ellerine teslim etti. O'nu ele geçirdiler. İçinde hiçbir canlı bırakmamacasına orasını kılıçtan geçirdiler..." (Muharref Tevrat, Yeşu, 10/34)

Bunların birçoğu bu niyettedir ancak dünyanın tepkisinden çekiniyorlar ve fırsatını kolluyorlar.

Nitekim bir Hadis-i şerif'te şöyle buyurulmaktadır:

"Zira hiçbir yahudi yoktur ki müslümanı öldürmek niyetinde olmasın." (İbn-i kesir)

Bir gün bu niyetlerini icra edeceklerine emin olabilirsiniz:

"Bir zaman gelecek ki Medine hayrı ve güzelliği ile boş kalacak, kurtlar ve kuşlar işgal edecek. İnsanoğlundan en son ölecek olan Müzeyne kabilesinden iki çobandır. Bunlar Medine'ye doğru koyunlarını sürüp gelirken onun perişanlığını görerek korkup, yüzüstü düşerek ölecekler." (Buhârî)

Medine-i münevvere'nin bu metrûk durumu kıyamet saatinin yaklaştığı âhir zamanda meydana gelecektir.

Allah-u âlem yahudiler Mekke-i mükerreme'ye ve Medine-i münevvere'ye giremeyecek, Medine-i münevvere'ye nötron bombası atsalar gerek. Amma onlar, amma Çinliler. Bütün halk ölecek. Bundan değil müslümanlar, bütün küffar halkı da rahatsız olacak.

Avf bin Malik -radiyallahu anh- der ki:

“Bir kere Resulullah Aleyhisselâm Mescid-i saâdet’e girmişti. Sonra bizim yüzümüze bakıp şöyle buyurdu:

“Allah’a yemin ederim ki gelecek nesil bu Medine’yi kırk sene kadar zelif bir halde avâfiye bırakacaktır. Avâfiye nedir bilir misiniz? Bakınız ben size söyleyeyim: Kurtlar ve kuşlar!” (Buhârî) (Bkz. Ömer Öngüt -kuddise sırruh-, Kıyamet ve Alâmetleri, Hakikat Yayıncılık)

Arkalarında Amerika’nın sınırsız desteği olduğu için önümüzdeki yıllarda bölgemizi ve bütün dünyayı büyük tehlikeler beklemektedir.

Adım Adım Genişleyen İsrail İşgali:

İsrail’in saldırılarını belli bir amacı olmayan, arada bir icra edilen katliamlar silsilesinden ibaret görmek hatalı bir yaklaşım olacaktır.

İsrail’in daima genişlemek ve Filistin’i yok etmek, arkasından “Büyük İsrail”i kurmak şeklinde özetlenebilecek (son halkada Türkiye’yi de hedef alan) bir amacı var ve her saldırısı bu amaca ulaşmak için bir plana göre yapılıyor.

İsrail, Filistin topraklarında yahudi ekseriyeti oluşturmak için sistematik bir şekilde birçok yöntemi kararlı bir şekilde uyguluyor. Filistinli Arapları kovdu ve topraklarına el koydu. Dünyanın dört bir yanına yayılmış yahudileri kimi zaman teşvik kimi zaman da baskı ile İsrail’e göçe zorlayarak yeni yerleşim birimleri açtı ve bu suretle bölgedeki yahudi nüfusu çoğalttı. Bunu yaparken kullandığı en mühim yöntem ise, terör, katliam ve işgali...

İsrail kurulmadan önce başlayan 1917’den beri 100 yıldır devam eden bir terör var. Mütemadiyen Filistinliler öldürülüyor, evleri, okulları, hastaneleri, mahalleleri, köyleri, mezarlıkları bombalanıyor, yıkılıyor, buldozerlerle yok ediliyor. 1967-1969 arası Batı Şeria’da yirmi binden fazla Arap evi İsrail tarafından bombalandı. Bugün hala neredeyse hemen her gün bir Filistinli’nin evi bombalanıyor ya da yıkılıyor. İsrail son zamanlarda özellikle Doğu Kudüs’teki Arap mahallelerini ortadan kaldırmaya çalışıyor, burada 100 yıldır, 150 yıldır oturan aileleri evlerinden çıkartıyor. Ve Mescid-i Aksa’yı yıkmayı planlıyor. Kudüs’teki bütün İslâm ve müslüman izini yok etmek istiyor. Bu son çatışmanın en büyük sebeplerinden birisi budur.

İsrail’in kurucu başbakanı Ben Gurion uluslararası her türlü normu hiçe sayan bu yayılcı İsrail stratejisini şöyle dile getirmişti: **“Statükoyu devam ettirmek sözkonusu değildir. Dinamik, genişlemeye yönelik bir devlet meydana getirmek zorundayız.”**

İsrail fütursuzca bütün dünyanın gözleri önünde bunu yaparken bunun kendisinin en doğal ve en meşru bir hakkı olduğunu iddia ediyor ve buna inanıyor. İsrail’in dördüncü ve tek kadın başbakanı Golda Meir 15 Haziran 1969 tarihli Sunday Times’a

verdiği demeçte: **“Bir Filistin halkı yoktur... Bizler gelip de onları kapı önüne koyduğumuz ve ülkelerini ellerinden aldığımız için değil. Onlar mevcut değildir.”** diyordu.

Bütün dünya başkenti Kudüs olan bir Filistin Devleti’ni ve iki devletli bir çözümü savunduğu için bazen barış anlaşmaları imzalamak zorunda kalan İsrail asla böyle bir çözümden yana olmadı ve sürekli imzaladığı anlaşmaları ve uluslararası hukuku çiğnedi. Kendi amacı doğrultusunda saldırılarını ve yayılcılığını devam ettirdi. (Arafat’la el sıkışan ve barış anlaşması imzalamak isteyen İsrail başbakanı İzak Rabin 1995 yılında bir İsraili tarafından vurularak öldürüldü.)

Bunların bu tıynetlerini Allah-u Teâlâ bize şöyle haber vermektedir:

“Sen kendileriyle andlaşma yaptığın halde, onlar her defasında hiç çekinmeden andlaşmalarını bozarlar.” (Enfâl: 56)

Filistin; İşgal Altında Fiilen Yok Edilen Devlet:

Filistin bildiğimiz üzere Batı Şeria ve Gazze Şeridi olmak üzere iki ayrı toprak parçasından oluşmaktadır. İsrail’in işgali nedeniyle Filistin Yönetimi’nin merkezinin olduğu Batı Şeria ile Gazze arasında herhangi bir kara bağlantısı bulunmamaktadır.

Batı Şeria:

İsrail yıllar yılı yahudi yerleşimcilere Batı Şeria’da mütemadiyen yeni alanlar açmakta ve bütün dünyadan gelen tepkilere kulağını tıkayarak Batı Şeria denilen toprak parçasını lime lime parçalara ayırarak yutmaya çalışmaktadır.

Batı Şeria’daki Filistin köyleri ve kasabaları duvarlar, yollar, yahudi yerleşimleri, tel örgülerle birbirinden kopartılmış vaziyettedir. Buradaki bazı otoyollar sadece yahudilere aittir. Filistinliler bir şehirden diğerine geçmek için İsrail kontrol noktalarında, gümrük kapısı gibi kapılarda saatlerce beklemek zorunda kalmaktadır. Kasaba ile hastane, köylü ile tarım arazisi, iş yeriyle evlerinin arası bu engellerle bölünmüş olan Filistinliler hastaneye gitmek için bile saatlerce geçiş izni beklemektedir. Batı Şeria’daki kasaba ve şehirlerin tamamına yakınında İsrail polis ve askeri mevcuttur. Batı Şeria denilen yer büyük bir açık hava hapisanesi gibidir. Hiçbir devletle bağlantısı yoktur ve tamamen İsrail işgali ve kontrolü altındadır. Gün be gün buradaki yahudi yerleşimleri artmakta, Filistinlilerin sıkıntıları sürekli büyümektedir.

İşgal altındaki Doğu Kudüs’te 13, Batı Şeria’da 253 yasa dışı yahudi yerleşim birimi bulunuyor.

1967'den bugüne Batı Şeria'ya 430 bin, Doğu Kudüs'e 220 bin olmak üzere toplam 650 bin yahudi, Filistinlilerin ellerinden evleri alınarak, toprakları gasp edilerek yerleştirilmiştir.

İsrail'in desteklediği "Bedel Ödetme Örgütü" gibi yahudi ırkçı örgütler Filistinlilere, evlerine, mallarına, mülklerine saldırmaya devam etmektedir.

Gazze Şeridi:

Gazze Şeridi Akdeniz kıyısında 41 km. uzunluğunda, genişliği 6 ila 12 km. arasında değişen bir toprak parçasıdır. 2 milyon civarındaki nüfusunun yaklaşık dörtte üçü mülteci Filistinlilerden oluşmaktadır. Buradaki mülteci kampları artık büyük birer mahalleye dönüşmüş durumdadır. Bu durum sebebiyle Gazze dünyada nüfus yoğunluğunun en fazla olduğu yerler arasındadır.

İsrail 2005 yılında buradan askerini çekmekle beraber deniz ve kara sınırlarını ve hava sahasını kontrol etmekte, burayı büyük bir abluka altında tutmaktadır. Bu abluka nedeniyle bölgeye insan ve mal girişleri sınırlı ve İsrail kontrolü altındadır.

Gazze İsrail ablukası altında insani durumun çok kötü bir hal aldığı büyük bir mülteci kampı gibidir. Her türlü yokluğa rağmen buradaki halk İsrail zulmüne karşı direnmeye çalışmaktadır.

İsrail, makine ve inşaat gibi işlerde kullanılan birçok parçanın girişine silah yapımında kullanılabileceği gerekçesiyle izin vermiyor. Aynı gerekçeyle İsrail birçok tıbbi cihazın da geçişine engel oluyor. Gıda, tıbbi malzeme gibi birçok mal da BM ve insani yardım kuruluşları üzerinden Gazze'ye sokulabiliyor.

Bu durum, 2008-2009, 2012, 2014 ve en son geçtiğimiz günlerde en büyükleri gerçekleştirilen İsrail'in askeri operasyonlarında ciddi zarar gören altyapının tamir edilmesine engel oluyor. Bu nedenle bölgede su ve enerji sıkıntısı ciddi boyutlara yükselmiş durumda. Elektrik, su gibi temel ihtiyaçlar sağlanamadığı ve yollar bombalarla tahrip edildiği için hastaneler hizmet verememektedir.

Birleşmiş Milletler (BM) ve insani yardım kuruluşları, ablukanın her geçen gün Gazze halkının yaşam koşullarını giderek kötüleştirdiği uyarısı yapıyorlar. Covid-19 salgınının yaşandığı bir dönemde İsrail'in yoğun hava saldırıları zaten kötü olan insani durumu ve sağlık alt yapısını daha da vahim hale getiriyor.

BM Genel Sekreterliği'nin hazırladığı bir raporda, ablukanın ve bununla bağlantılı getirilen kısıtlamaların "sivil nüfusu hedef aldığı ve üzerinde ciddi sıkıntılar yarattığı için uluslararası insan hakları hukukuna aykırı olduğu" belirtildi. Raporda, "Bu abluka, fiiliyatta sorumlu olmadıkları eylemlerden dolayı sivil halkın cezalandırılması sonucunu ortaya çıkartıyor. Yıllardır devam eden çatışmalar ve abluka, nüfusun yüzde 80'inin uluslararası yardıma bağımlı hale getiriyor" denildi.

Gazze'nin Mısır ile sınırı bulunmakla beraber Mısır İsrail ile işbirliği yaparak Gazze ile arasındaki Refah Sınır Kapısı'nı sıkı bir şekilde kontrol etmekte, İsrail'in istemediği malzemelerin geçişine izin vermemektedir. Mısır yönetimi, dönem dönem güvenlik gerekçeleriyle buradan giriş-çıkışları durdurmaktadır. 2020 yılında Covid-19 un da bahane edilmesiyle bu geçiş kapısı yılın önemli bir bölümünde (toplam 240 gün boyunca) kapalı kalmıştır.

Mısır ve İsrail Filistinlilerin malzeme sokabilmek için Gazze ile Mısır arasında açtığı tünelleri bombalayarak kullanılamaz hale getirmektedir.

Gazze'nin İsrail ile olan sınırlarında ise tampon bölgeler ve güvenlik çitleri var. Sınırın Gazze tarafındaki 500 metrelik bir bölüm İsrail tarafından "girilmesi yasak" alan olarak ilan edilmiş durumda. İsrail güvenlik güçleri, buraya girilmesi halinde ateş açıyor. Yine yasak bölümün ardından Gazze içlerine doğru bir de "yüksek riskli" olarak tanımlanan ikinci bir güvenlik koridoru daha bulunuyor. Buraya ancak tarımsal faaliyet gibi belli koşullar altında girilmesine izin veriliyor. Ancak görüşü engelleyen yüksek boylu bitkilerin ekilmesine izin verilmiyor.

Doğu Akdeniz'de bulunan gaz yatakları bugün Gazze'nin önemini artırmıştır. Gazze açıklarında önemli gaz yatakları bulunmaktadır. Ancak Gazze'li Filistinliler balık avlamak için bile ancak İsrail'in izin verdiği kadar en fazla 6 mil denize açılabilir. Son zamanlarda İsrail bunu 3 mile indirmiştir, daha çok açılan teknelere ateş açılmaktadır.

Yine emekli Tümamiral Cihad Yayı'nın Gazze ile Libya ile olduğu gibi denizden komşu olduğumuzu, Filistin'le benzer bir münhasır ekonomik bölge anlaşması yapılabileceğimizi açıklaması bizim açımızdan Gazze'nin önemini gösteren başka bir realitedir.

Hatırlanacağı üzere Mavi Marmara olayında Gazze ablukasına dikkat çekmek ve bağımsız bir devlet olarak tanınan Filistin toprağı olan Gazze'ye deniz yoluyla yardım malzemesi taşımak isteyen aktivistlere İsrail çok şiddetli bir müdahalede bulunmuş, Türk vatandaşlarını öldürmüştü. Bu olay Türkiye ile İsrail arasında etkileri halen devam eden büyük bir soruna sebep olmuştu.

İsrail hukuk tanımaz ve saldırgan tavırları ile buradaki ablukanın delinmesine izin vermek istememektedir. Ancak Filistinliler hafif silahların yanında ibtidai şartlarda ürettikleri ve bir şekilde temin ettikleri füzeler ile, yer altında açtıkları tüneller vasıtasıyla İsrail'in canını yakmakta muvaffak olmaktadır. İsrail havadan sürekli burayı kontrol altında tuttuğu için Gazzeliler savunma teşkilatlarını yer altındaki tünellerde kurmaktadır.

Gazze'deki Filistinlilerin gelişmesini ve askeri kapasitesini artırmasını hazmedemeyen İsrail sürekli Gazze'yi hedef alan saldırılar düzenlemektedir.

İsrail Gazze'yi karadan işgal etmek için büyük bir iştihak içindedir. Ancak asker kaybını göze alamadıkları için ve Lübnan'da 2006 yılında yaşamış oldukları hezimete benzer bir hezimet yaşamak korkusuyla buna cesaret edememektedir.

İsrail'i güneyindeki Gazze ve kuzey sınırındaki Lübnan Hizbullah'ı çok tedirgin etmektedir. Kendisine tehdit gördüğü bu direnişlerin arkasında İran'ın olduğunu düşündüğü için de İran'ı Amerika'ya vurdurtmak için büyük bir gayret içerisinde.

Gazze Şeridi'nde yönetim Hamas'ın elindedir. Batı Şeria'da ise Filistin Kurtuluş Örgütü bulunmaktadır.

Filistin'de müslümanlar arasında birlik ve beraberliğin tesis edilememiş olması ise Filistin davasına büyük zarar vermektedir.

Kudüs'ten İslâm'ın izini silmeye çalışan İsrail Türkiye'nin başını çektiği bir uluslararası baskı sebebiyle bu kararında temkinli hareket etmek zorunda kalmaktadır. Bu sebeple Türkiye'den çok rahatsız olduklarını tahmin etmek zor değildir.

Kudüs:

1948 savaşıdan sonra Kudüs, İsrail ile Ürdün arasında paylaşılmış bir şehirdi. Bugün Kudüs'ü İsrail ile Batı Şeria arasında kalmış, paylaşılmış gösteren haritalar bu tarihe ve Birleşmiş Millet Güvenlik Konseyi Kararları'na dayanan haritalardır. Fiiliyatta İsrail 1967 yılındaki Arap-İsrail Savaşı'ndan sonra Batı Şeria ile birlikte Doğu Kudüs'ü de işgal etmiş ve Doğu Kudüs ile birlikte etrafındaki köyleri ilhak ettiğini açıklamıştır.

Kasım 1967'de çıkan Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 242 sayılı kararıyla İsrail'e "yakın zamandaki çatışmalar sonucu işgal edilen topraklardan" çekilme çağrısı yapıldı. Bu karara rağmen 1980'de İsrail parlamentosu Knesset tarafından çıkarılan Kudüs Yasasıyla "Kudüs'ün, tam ve birleşik bir halde İsrail'in başkenti olduğu" bildirildi. Ancak bu bildirge Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin 478 sayılı kararıyla geçersiz sayıldı.

İsrail birçok Birleşmiş Milletler kararı gibi bu kararları da Amerika'nın desteği sayesinde uygulamadı ve işgaline devam etti. Trump'ın 2017 yılında bütün bu Birleşmiş Milletler kararlarının hilafına İsrail işgallerini tanıdığını ilan ederek Amerikan elçiliğini Kudüs'e taşıma kararı alması İsrail açısından tarihi bir zafer olarak kayda geçmiş oldu. Ancak Türkiye'nin öncülük ettiği dünya ülkeleri BM Genel Kurulu'nda Amerika'nın bu kararını eleştiren, karşı çıkan bir karar aldılar. Bu durum İsrail'in zaferine gölge düşürdü ve İsrail'i durdurttu.

Ancak İsrail, Kudüs'ü tamamen kendine maletmek için sinsi sinsi, adım adım işgal ve sürgünlerine devam ediyor. Doğu Kudüs'teki Filistin mahallelerinde yaşayan Filistinlilerin evlerine el koyup yıkıyor. Doğu Kudüs'teki Filistin varlığını yok etmek ve Mescid-i Aksa'yı yıkarak Süleyman Mabedi dedikleri kendi mabedlerini yapmak istiyorlar.

İsrail bu niyetinde kararlı ve günagün buna zemin hazırlamaya çalışıyor.

Binaenaleyh İsrail'i durdurmak için yapılan her hareket, her türlü itiraz yerinde ve lüzumludur. Aslında BM ülkelerinin BM kararlarının uygulanması için zor kullanarak

İsrail'i durdurtması icap etmektedir. Ancak Amerika'nın sınırsız desteği sebebiyle İsrail'e karşı zor kullanma kararı alınamamaktadır.

Mescid-i Aksâ:

Allah-u Teâlâ nasıl ki Kâbe-i muazzama'yı ve etrafını mübarek kılmış ve İslâm'ın bir nişanı kılmışsa Mescid-i Aksa ve Kudüs'ü de kutsal ve mübarek kıldığını, feyiz ve bereket verdiğini ferman buyurmuştur.

Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

“Kulunu (Muhammed'i) gecenin bir anında Mescid-i Haram'dan alıp civarını mübarek kıldığımız Mescid-i Aksâ'ya götüren Allah her türlü noksan sıfatlardan münezzehtir. Ona âyetlerimizden nicelerini gösterelim diye böyle yaptık. Şüphesiz ki Allah işitendir, görendir.” (İsrâ: 1)

“Biz onu ve Lut'u kurtarıp, âlemlere bereketler verdiğimiz yere ulaştırdık.” (Enbiyâ: 71)

“Süleyman'a da şiddetli esen rüzgârı musahhar kıldık. Rüzgâr onun emriyle içinde bereketler yarattığımız yere doğru eserdi. Biz her şeyi bilenleriz.” (Enbiyâ: 81)

“Onların yurtları ile, içine feyz ve bereketler verdiğimiz memleketler arasında, biri diğerinden görülebilen yakın nice şehirler meydana getirdik. Bunlar arasında gezip dolaşma imkânları takdir ettik. "Geceleri ve gündüzleri oralarda emniyet içinde gezip dolaşın." (dedik).” (Sebe': 18)

“Hor görülüp hırpalanan o kavmi de, mübarek kıldığımız yerin doğularına ve batılarına mirasçı yaptık.” (A'raf: 137)

Yeryüzünde ilk kible Kâbe idi. Kâbe ilk önce Âdem Aleyhisselâm tarafından yapılmış, daha sonra kaybolan yeri İbrahim Aleyhisselâm'a Allah-u Teâlâ tarafından gösterilmiş, o da oğlu İsmail Aleyhisselâm ile birlikte onun temellerini yükseltmiştir.

Resulullah Aleyhisselâm'a: *“Yâ Resulellah! Yeryüzünde ilk kurulan mescid hangisidir?”* diye sorulmuştu. **“Mescid-i haram'dır.”** buyurdu. *“Ondan sonra hangisidir?”* diye sorulduğunda **“Mescid-i aksâ'dır.”** cevabını verdi.

Mescid-i Aksâ geçmiş ümmetlerin kiblesi idi.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Miraç gecesinde ilk durağı olan Kudüs'e uğradığında Mescid-i Aksâ'da iki rekât namaz kıldığını beyan buyurmuşlardır

Diğer Hadis-i şeriflerinde ise şöyle buyuruyorlar:

“Oraya gidin ve içinde namaz kılın, çünkü orada kılınacak tek namaz, kendi dışında kılacağınız bin namaz gibidir.” (Ebu Dâvud)

“Üç mescidden başkası için yola düşülmez: Kâbe, benim mescidim ve Mescid-i Aksâ.” (Buhârî)

Kudüs Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- tarafından fethedildikten sonra ilk mescid (Kible Mescid'i) 636 yılında Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- tarafından yaptırılmıştır. Daha sonra Emevi Sultanı Abdümelik bin Mervan ve oğlu Velid tarafından (709-715) yeniden inşa edilmiştir. Daha sonra Abbasi Halifesi Memun zamanında (833) ve Halife Zahir zamanında (1034) onarım görmüştür.

Haçlı işgaliyle kilise olarak kullanılan mescid, Selahaddin Eyyubi'nin Kudüs'ü fethiyle tekrar mescid haline gelmiş, Osmanlı döneminde Kanuni Sultan Süleyman, II. Mahmud, Sultan Abdülmecid ve II. Abdülhamid Han bakım ve onarımıyla ilgilenmiştir.

Abdümelik bin Mervan tarafından Muallak taşının üzerine yaptırılan (691) Kubbetü's-sahra binası sekizgen olup, dış cephesinde Sultan Süleyman zamanında yapılan çini süslemeleriyle oldukça zarif bir görüntüye sahiptir. Aynı zamanda yine dış cephedeki Yâsin Sûre-i şerifi de II. Abdülhamid Han tarafından yazdırılmıştır.

Asr-ı Saadet ve Osmanlı Devrindeki Nezafet ve Adalet:

Kudüs, İslâm devirlerinde, Osmanlı zamanında en huzurlu günlerini yaşamış, bütün dinler burada özgürce ibadetlerini yapmışlardı.

Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- devrinde İslâm orduları Kudüs'ü kuşattığında Kudüs halkı şehri bizzat adaleti ile meşhur Halife Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-e teslim etmek istediklerini söylemişlerdi. Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- bunun üzerine Medine'den Kudüs'e gitti. Kudüs'teki hıristiyanlarla anlaşma yaptı ve onlara dinlerini rahat yaşayabilmeleri için emanname verdi. Kudüs hıristiyanları Hazret-i Ömer -radiyallahu anh-i çok severler. Çünkü Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- namaz için kendisine Kutsal Kabir Kilisesi denilen Kıyame Kilisesi'nde yer gösterildiğinde “Burada namaz kılırsam, müslümanlar burayı cami yaparlar.” demiş, namazını kilisenin yanında kılmıştı. Nitekim bu kilisenin bitişiğinde namaz kıldığı yerde Hazret-i Ömer Camii yapılmıştır.

Sultan Abdülmecit zamanında hıristiyan mezheplerin mensupları arasında kiliseye hizmet ederek sevap alma yarışı mezhep çatışmasına dönüşmüş ve ölümlere sebep olmuştu. Sultan Abdülmecit bir ferman yayınladı, kilisenin hizmetini, bakım ve onarımını dört mezhebe paylaştırdı ve hâlâ hıristiyan mezhepler onun bıraktığı fermana göre, huzurla, adaletle burada ibadetlerini, hizmetlerini yapmaya devam ediyorlar.

Osmanlı zulüm gören yahudilere de yardım elini uzatmıştı. Endülüs Emevi Devlet'i yıkıldıktan sonra müslümanlara karşı korkunç bir katliam başlatılmış; hıristiyanlığı kabul etmeyen yahudiler de bölgeyi terke zorlanmışlardı. Sultan İkinci Bâyezid Han döneminde Osmanlı buradaki yahudileri ülkesine kabul ederek onları bu zulümden kurtarmıştı. Zira o devirde yahudiler bütün hıristiyan devletlerinde zulüm ve katliama uğruyorlardı.

Bir İslâm'ın müslümanlara kazandırdığı adalet ve insanlığa bir de yahudilerin bugünkü yaptıklarına bakın.

İsrail Türkiye İçin Bir Tehdittir:

Yayılmacı, militarist, kinci, soykırımcı bir zihniyete sahip olan İsrail bütün bölge için, hatta bütün dünya için bir tehdittir.

Herkesin bildiği gibi bayraklarındaki iki mavi çizgi ile açıkça ortaya koydukları üzere Tanrı tarafından kendilerine vadedildiğine inandıkları Nil ve Fırat nehirlerini ve arasında kalan coğrafyayı kapsayan Büyük İsrail'i kurmak hedefi ile hareket etmektedirler.

Bu yüzden Filistin, Ortadoğu, İran, Türkiye diye adım adım, halka halka etraflarındaki her ülkeyi, her devleti, her orduyu yok etmek, ortadan kaldırmak istiyorlar. Bunu tek başlarına yapamayacaklarını bildikleri için, Amerika'yı kullanıyorlar, Haçlı Batı'nın küfrünü alevlendiriyorlar, müslümanları birbirine düşürüyorlar. Ülkeleri içerden karıştırmaya çalışıyorlar. El Kaide - DAESH gibi fitneleri alevlendirip kullanıyorlar ve müslümanların aleyhinde bir algı oluşturmak için, kara propaganda için ziyadesiyle kullanıyorlar.

PKK'ya verdikleri desteği, Amerika gibi bir ülkenin bir terör örgütünü partner ilan etmesini bu gaye ve hedeflerine ulaşmak için Türkiye'ye yönelmiş bir saldırı olarak görmek lazımdır.

Büyük Ermenistan, Büyük Kürdistan ve Büyük İsrail haritalarının Türkiye'yi kapsayan alanlarının neredeyse birebir aynı olması da bu perspektiften değerlendirilmesi gereken bir durumdur. Yahudi kendi amacına ulaşmak için Ermeni'yi ve PKK'yı el altından, gizli açık desteklemektedir. Nihayetinde Türkiye'yi bertaraf etmeye muvaffak olurlarsa ne Ermeni'ye ne de PKK'ya bırakacak değiller. Ancak Türkiye PKK'ya yönelik yok edici hamleleri ile İsrail ve Amerika'ya en büyük cevabı vermektedir.

PKK'nın yok olması ve Türkiye'nin güçlenmesi, Türkiye'nin kendi silahlarını üretmesi İsrail'in canını ziyadesiyle yakmakta ve büyük bir endişeye kapılmasına sebep olmaktadır.

Binaenaleyh Mescid-i Aksa'nın İsrail askerlerinin postalları ile kirletilmesi, Kudüs'teki Filistinlilerin evlerine el konulup sürgün edilmeleri, Batı Şeria'da yahudi yerleşimcilerin gün be gün işgali genişletmesi, Gazze'ye yapılan saldırılar, Irak, Suriye, Libya gibi bölge ülkelerinin yıkıma uğraması, PKK'yı devlet yapmaya çalışmaları, ... bunların

hepsi bu niyete, bu hedefe giden yola döşenen taşlardır. Dikkat ederseniz Amerika'nın bu bölgede işgal ettiği ülkelerde sürekli bir kaos, yıkım, iç savaş yaşanıyor. Amerika gibi koca bir ülke terör örgütünü partner ilan ediyor. Bu pervasız, izansız icraatların arkasında yahudi var. Amaçları İsrail'in etrafında devlet bırakmamak, uzun vadede insan da bırakmamak. Böylece gayesine ulaşmak.

Görüldüğü üzere bugün Filistin Devleti dediğimiz yapı kâğıt üzerinde kalmış, İsrail tarafından fiili olarak günagün işlevsiz hale getirilmektedir.

İsrail'in işgallerine ve zorbalıklarına karşı bir duruş ortaya koyan Irak, Libya, Suriye, Yemen'deki devlet yapısının yıkılması, bu ülkelerin fiilen parçalara bölünmüş durumu; Mısır, Arabistan, BAE gibi ülkelerin yöneticilerinin içler acısı hali bugün İsrail'e rahat hareket etme imkânı sağlamaktadır.

Arap Baharı denilen süreçte yaşanan gelişmeler aslında İsrail'in işine yaramıştır. Bazı Arap devletleri Trump'ın öncülüğünde İsrail ile ittifak yapmıştır.

Allah-u Teâlâ'nın gadap ettiği kimselerle dostluk yapanlar Âyet-i kerime'lerde haber verilmektedir:

“Allah'ın gadap ettiği bir toplulukla dostluk kuranları görmedin mi?” (Mücadele: 14)

Bunlar, gadaba uğramış yahudileri dost edinmişlerdi.

“Onlar ne sizdendir, ne de onlardan.” (Mücadele: 14)

Her iki zümre arasında bazen o tarafa, bazen bu tarafa gidip gelirler, bir orada bir burada çalkalanıp dururlar.

“Bilerek yalan yere yemin ediyorlar.” (Mücadele: 14)

Burada bile bile yalan yemin ettikleri şey, müslüman oldukları iddiâsıdır.

“Allah onlara şiddetli bir azap hazırlamıştır. Gerçekten onların yaptıkları şey ne kötüdür!” (Mücadele: 15)

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Allah'ın kendilerine gazap ettiği bir topluluğu dost edinmeyin.” (Mümtehin: 13)

Onların dostluklarına tutunmayın, hiçbir şeylerine heves edip yönelmeyin.

Allah-u Teâlâ'nın emri ve hükmü: **“Onları dost edinmeyin.”**dir.

Bugün Gazze dediğimiz küçük toprak parçasındaki Filistinliler ve Lübnan'daki Hizbullah küçük ama etkisi büyük bir şekilde İsrail'i meşgul etmektedir. İsrail Filistin

ve Lübnan'dan kurtulmak, İran'ı ve ardından Türkiye'yi yeni bir Irak, Suriye ve Libya yapmak istemektedir.

Küffarın hain niyetlerine karşı uyanık olmak, birlik ve bütünlüğümüzü muhafaza etmek için büyük gayret göstermek gerekmektedir.

Unutulmamalıdır ki;

“Devlet ittifaktan doğar, devletsizlik ise nifaktan.” (Ömer Öngüt -kuddise sırruh-)

Batı Ülkelerinin İsrail'e Verdiği Destek:

İsrail yıllardır insan hakları, uluslararası hukuk gibi her türlü Batı normunu çiğnediği ve Filistinlilere yaptığı zulüm afakı sardığı halde Batı ülkelerinin birçoğunun açıklamalarında İsrail'e destek verdiğini görmekteyiz. En vicdanlıları her iki tarafı da aynı kefeye koyup ateşkes çağrısı yaparak durumu geçiştirmektedir. Amerika zaten her türlü İsrail zulmüne kol kanat gerdiği gibi, Avusturya, Çekya gibi ülkeler İsrail bayrağı çekerek çok açık bir şekilde zalimden taraf olduklarını ortaya koymuştur.

Filistin'e destek veren paylaşımlarından dolayı müslüman siyasetçiler partilerinden atılmıştır.

Resulullah Aleyhisselâm'ın buyurduğu gibi:

“Küfür tek millettir.”

Allah-u Teâlâ küfrün birbiriyle dost olduğunu, inananların onlarla dostluk kuramayacağını beyan buyuruyor:

“Kâfir olanlar birbirlerinin dostlarıdır. Eğer siz bunu yapmazsanız yeryüzünde fitne ve büyük bir fesad (kargaşalık) olur.” (Enfâl: 73)

“Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

Yahudilerin Küfrünü Hoş Görmek Nelere Sebep Oldu?

Zamanında Araplar yahudilerin küfrünü hoş gördüler. Küçük bir para için yerlerini, yurtlarını, dinlerini sattılar.

Şimdi bütün İslâm âlemi lânet okuduğu gibi kendi torunu bile lânet okuyor. Böyle olmadı mı?

Yahudiler de bugün sözde arz-ı mevud (vadedilmiş topraklar)ı ama savaş, ama hile, ama para ile satın almaya devam ediyorlar. Nil nehrinden Fırat nehrine kadar olan bölgeyi ele geçirmeye çalışıyorlar. Bugün bile güneydoğu bölgesinde arsa alıyorlar. Daha evvel Filistin'de yaptıkları gibi.

Kuzey Irak ve Suriye'deki Kürtleri destekleme ve ayaklandırma faaliyetleri bu yüzdendir. Himayelerinde bir Kürt Devleti kurmak istiyorlar.

Ve bu suretle dinimizi ve vatanımızı yıkıcılar var ya; yahudilerin Filistin'e yerleştiği gibi, küffâr da buraya yerleştiği zaman, yerini yurdunu elinden aldığı zaman, sen ekmek bulamayıp kanını döktüğün zaman, senin de torunun sana lânet okuyacak.

Sinsi sinsi vatanımızı ele geçirmeye çalışıyor, plânlarını tatbik ediyorlar.

İşgalci Yahudilerin Filistin'de Yaptıkları Soykırım, Vahşet ve Katliamlar:

Kendilerine gönderilen peygamberleri dahi fütursuzca katleden, yeryüzünün en bozguncu kavmi olan yahudiler, Filistinliler'i yok ederken (aynen haçlı papazlarının yaptığı gibi) muharref Tevrat'ın şu hâlis barbarlık tavsiyelerini düstur ediniyorlardı: *'Rabbin Musa'ya emretmiş olduğu gibi bütün erkekleri öldürdüler, kadınları esir aldılar, bütün şehirleri yaktılar... Bütün erkek çocukları ve bir erkekle karı koca hayatı yaşamış bütün kadınları öldürün. Fakat bütün bâkireleri kendinize saklayın!'* (Edward Said, "Oryantalizm", s. 477, trc.: S. Ayaz, bas.: İstanbul, 1989)

Avrupa'da soykırıma mâruz kalan yahudiler, bu defa aynı yöntemle kendileri Filistin'de soykırımın daniskasına girişmekte bir mahzur görmeyeceklerdi. Bu cümleden olarak, 1900'lerin başında Filistin'deki yahudi nüfus yüzde 10'un altındayken, programlı çalışmalar netîcesinde, 1920'lerde 100 bine, 1930'larda 232 bine, 1947'de de 630 bine çıkaracaklardı.

Bu faaliyetler başlangıçta sözde gâyet mâsumâne yöntemlerle icrâ edilirken 1930'lu yıllardan itibaren İngiliz mandasının da teşvikiyle yerini tamamen terörist metodlara ve toplu katliamlara bırakacaktı. 1947-1948 arasında 500'den fazla kent, kasaba ve köye kanlı baskınlar tertipleyip haritadan silerek, 950 bin olan Filistinli sayısını 138 bine düşürmenin üstesinden gelmeyi becermişlerdi. Terörün amacı apaçık ortadaydı; ya öldürüp yok etmek, ya tedhiş hareketleriyle kaçtırmak ya da hiçbiri olmazsa köleleştirerek yaşamaya mahkûm etmek. Tel Aviv Belediye Başkanlarından General Shlomo Lahat, günümüze uzanan çizgide değişmeyen bahis konusu 'Siyonist taktiği' şöyle sloganlaştırmıştı: *'Filistinliler bu topraklarda köle olarak yaşamayı kabul edinceye kadar katliamı sürdürmeliyiz!..'*

Nitekim dediklerini de yaptılar; 1 Ocak 1948'de Filistin'de 600 bin yahudi, bunun iki misli Arap yaşarken; 1 Ocak 1950'de Arapların sayısını soykırım ve tehcirle 150 bine indirmeye muvaffak oldular. İsrail'in kuruluşundan Arap-İsrail Savaşı'na değin yurtlarından sürülen Filistinli mültecilerin sayısı 5 milyona ulaşacaktı. Kısacası Filistin, şirretlikte sınır tanımayan siyonistlerin eliyle, koca bir kan gölüne, kabristana ve

ıssızlığa dönüşen talihsiz bir diyar haline getirilecekti. Ve Filistin'i Müslüman'dan arındırma faaliyetleri zincirleme bir surette kesintisiz olarak toplu gösterime sunulan birbirinden kanlı katliamlarla idame edecekti: Kral Davut katliamı, Deir Yasin katliamı, Saf Saf Köyü katliamı, Kibya Köyü katliamı...

Hele Eylül 1982'deki 'Sabra ve Şatila Katliamı', Haçlı Seferleri esnasındaki emsâllerini hiç de aratmayacak türde, dünyayı insanlığından utandıracak ve kanını kelimenin tam anlamıyla donduracak çaptaydı ve emri veren de Savunma Bakanı hüviyetiyle 'Beyrut Kasabı', 'Buldozer' nâmıyla müsemmâ, Haganah'ın azıllıklarından Ariel Şaron idi. İsrail'in Lübnan'ı işgâli sırasında, Filistinli mültecilerin yaşadığı kamplar kuşatılmış ve kundaktaki bebeklerden eli silahsız hareket eden binlerce masum insana dek (çoğu çocuk 2500 kişi) hunharca kurşuna dizilmişlerdi. Sokaklar haçlı seferlerini andırırçasına üst üste yığılan cesetlerle dolmuş ve kan kokusu tahammül edilmez bir hâl almıştı.

Bu ve bundan sonraki katliamların en baş fâillerinden olan Ariel Şaron'un aşağıdaki sözlerinin haçlı seferlerine komuta eden kan içici canavarlardan hiçbir farkı yoktu: *"Yemin ederim ki; eğer ben sıradan bir İsrail vatandaşı olsaydım, gördüğüm her Filistinli'yi yakardım, acı çekerek ölmesini sağlardım. Refah'ta 750 Filistinli'yi öldürmüştüm. Arap kızlarına tecavüz etmelerini sağlayarak askerlerimi cesaretlendirmeye çalışıyordum. Filistinli kadınlar yahudilerin ancak kölesi olabilir. Biz onlara istediğimizi yapabiliriz. Kimse bize ne yapmamız gerektiğini söyleyemez. Ama biz herkese ne yapacağını söyleriz!.." Şaron ve diğer siyonist teröristler, kanlı eylemlerinde daima, İsrail'in kurucusu Ben Gurion'un şu doktrini istikâmetinde hareket ediyorlardı: *"Kadın ve çocuklar dâhil savunmasız, mâsum insanları acımasızca vurmak gerekir."**

Her Taşın Altında Yahudiler:

Asr-ı saâdet'te Arabistan yarımadasındaki Arap kavimlerini kışkırtarak müslümanlara karşı ortak bir hareket tertip edilmesinden haçlı seferlerinin arkasındaki finans desteğine kadar birçok olayda bu ihanetin ve fesatın izleri vardır.

Avrupa reformistlerinin birçoğu, materyalistlerin dört elle sarıldığı Evrim teorisinin atası Darwin, Rus sosyalist ve devrimcilerinin tamamına yakını, faşizm ideologlarından bir kısmı, insanlara hayvan ahlâkını tavsiye eden sosyolog(!)ların mühim bir kısmı yine yahudidir.

Yahudilerin bu tahribatları yanında ülkeleri ve devletleri sinsice kontrol etmeye dönük faaliyetleri de tarih boyu devam etmiştir. Özellikle Avrupa'da *"Saray yahudileri"* denilen sınıflar oluşmuş, birçok yahudi de din değiştirerek gizlice gayesine devam etmiştir. Şu hakikat iyice ortaya çıkmıştır ki din değiştiren yahudilerden büyük kısmı siyaset ve dünya menfaati gayesi güderek böyle bir yol izlemiş, gizlice kendi dinini yaşamaya devam etmiştir. Nitekim bu din değiştirenlerin büyük kısmı İsrail'de yahudi muamelesi görürler.

Ortaçağ'da memuriyet işlerinde ve sarayda etkinlik kurmaya çalışan yahudiler 1700'lü yıllarda faaliyetleri artan gizli cemiyetler ve mason teşkilatları vasıtası ile yahudi olmayanları da kendi gayeleri doğrultusunda kullanmaya başlamışlardır. Sermayenin çok büyüdüğü ve şirketleşmenin yayıldığı son devirlerde -özellikle sanayi devriminden sonra- para ve sermaye üzerindeki kontrollerini artırmaya önem vermişlerdir. Bu şekilde ortaya çıkan tröstler (küresel ekonomide tekel haline gelen şirketler) vasıtası ile dünya siyaseti üzerinde söz sahibi olur hale gelmişlerdir. BM, NATO, AB gibi birçok uluslararası kuruluşun temelini kendi çıkarları doğrultusunda inşa etmeye çalışmışlar, ancak gün gelip işlerine yaramaz hale gelince yıkmak için gerekeni yapmaktan da kaçınmamışlardır.

Özellikle son yüzyıllarda cereyan eden siyasî hadiselerde yahudi rolünü şöyle özetlemek mümkündür: Yap-Boz...

Bu "Yap-Boz"un sebebi yahudi siyasetinin yıllar içinde değişmesidir.

19. yüzyıl sonu ve 20. yüzyıl başındaki yahudi siyaseti Filistin topraklarına mümkün olduğunca çok yahudiye yerleştirmektir. Bu gaye önünde engel kim varsa yıkılması gerekiyordu. (Osmanlı ve 2. Abdülhamid gibi). Birinci Dünya Savaşı bu süreci hızlandırdı. Osmanlı Devleti yıkıldı. Birinci Dünya Savaşı'ndan sonraki yıllarda bu siyasi hedef özellikle İngiltere'nin yardımı ile amacına ulaşmıştı.

Sırada yahudi devletinin kurulması vardı. 2. Dünya Savaşı akabinde bu siyasi gaye de gerçekleşti. Sonraki soğuk savaş yılları İsrail varlığının pekiştirilmesine hizmet eden yıllar oldu.

Sırada Vadedilmiş Topraklar ve Dünya Krallığı var. Bu sefer siyasi hedef büyük. Hadiseler de buna göre büyük planlanıyor. Irak'ta ateş başladı. Çok daha büyüklerini bekleyin. Bu yıkıcı nükleer silâhlar patlayacak. 3. Dünya Savaşı ve çok büyük afetler ile dünya dümdüz olacak. Kıyamet alâmetlerini haber veren Hadis-i şeriflere baktığımızda bunları görüyoruz.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyuruyor:

"Hiçbir memleket hariç olmamak üzere, biz onu kıyamet gününden önce ya helâk ederiz veya onu şiddetli bir azapla cezalandırırız.

Bu, Kitap'ta (Levh-i mahfuz'da) yazılıdır." (İsrâ: 58)

Binaenaleyh bunların hepsi Allah-u Teâlâ'nın takdiri ile oluyor.

Grace Hallsell isimli Amerikalı yazar "*Tanrıyı Kıyamete Zorlamak*" ismini koyduğu kitabında bu sapkın düşüncelere ait onlarca örnek veriyor: "*Amerika'da yeni bir dini mezhep var. 'Çılgınlar' denen kişilerden değil, yerleşik, orta ile orta-üstü sınıfa mensup Amerikalılardan oluşuyor. ... Tek bir hedefleri var: Kendilerini zahmetsizce, Armagedon savaşını ve Dünya Gezegeninin yok oluşunu izleyecekleri yere, yani semaya yükseltmesi için Tanrı'nın elini çabuk tutmasını sağlamak. ... Bugün hıristiyanlık içinde en hızlı gelişen dini hareket budur.*" (Dale Crowley Jr., dini yayıncı. Washington D.C.)

“1948’de İsrail’in kurulması, ‘yahudilerin yüzyıllar önce sürgün edildikleri yerden sonunda İncil’de sözü geçen yere tekrar döndüğü’ anlamına gelmektedir... İsrail devletinin kurulması İncil kehanetinin gerçekleşmesidir, yahud özü bu olaydır.” (Eski ABD Başkanı Jimmy Carter)

“Aşkar ki, Eski Ahit’teki eski peygamberlerinize ve Armagedon’la ilgili önceden haber verilmiş alametlere geri dönüp baktığımızda, acaba olacakları görececek nesil biz miyiz diye merak ediyorum... İnanın bana, (bu kehanetler) açık bir şekilde yaşamakta olduğumuz şu günleri tasvir ediyor.” (Başkan Reagan, 1983’te Amerika-İsrail Halkla İlişkiler Komitesi’nden Tom Dine ile yaptığı bir söyleşiden)

“Türbülasyon, Holokost’tan daha yıkıcı bir musibet olacak... Tanrı’nın inkarcı bir dünyadan aldığı öç olacak bu Türbülasyon İsrail uğruna olacak.” (McLean papazı, Verginia, Kitab-ı Mukaddes Kilisesi)

“Felaket esnasında bir nükleer savaşın olacağını Kitab-ı Mukaddes bize gayet açık bir şekilde haber vermektedir. İnsanlığın 1/3’ü ateş, duman ve kükürttten dolayı yok olacak. ...Kim? İsrail’e karşı yürüyen Kuzey ordusu -Rus ordusu-. ...O yüzden, Eski ve Yeni Ahit bir nükleer soykırımın olacağı görüşünde birleşirler.” (Jack Van Impe, Evanjelist TV Vaizi)

“2000 yıldan fazla bir süredir, Kudüs’ün ilk defa yahudilerin eline geçmesi, İncil şakirtlerine bir sevinç veriyor ve İncil’in doğruluğu ve geçerliliğine olan inançlarını tazeliyor.” (L. Nelson Bell İsrail’in Kudüs’ü ele geçirmesi üzerine bunları söyledi. 1967, editör, Günümüzde Hıristiyanlık)

Yahudilerin tarih boyunca müslümanlar üzerindeki entrikaları hiç bitmemiştir.

Ülkemiz üzerinde de bu böyledir. Bugün Irak Kürtlerine sinsice destek veriyorlar. Yarın yahudi aleni olarak karşımıza dikildiğinde kimse şaşırmasın.

Hakk Celle ve Alâ Hazretleri muhtelif aralıklarla bu isyankâr millete azapların en kötüsünü tattıracak kimseler göndereceğini beyan buyurmaktadır:

“Rabb’in yeminle şunu bildirdi:

Elbette tâ kıyamet gününe kadar onlara azabın en kötüsünü yapacak kimseler gönderecektir.” (A’râf: 167)

Bu Âyet-i kerime’den; yahudilerin kıyamete kadar tarih sahnesinden silinmeyeceğine, zaman zaman aynı azgınlıklarını devam ettireceklerine, bu yüzden de sık sık azaba uğratılacaklarına işaret vardır.

Hepsi Hazret-i Allah’ın ruhsat vermesi ile oluyor. Bugün müslümanlar isyan ve günahının cezasını çekiyor. Hiç şüphe olmasın bu devreden sonra da bunlar isyan ve azgınlıklarının cezasını daha dünyada iken çekecekler. Böylece dünyanın son devresi tamamlanmış; her şey yaşanmış ve bitmiş olacak.

Allah-u Teâlâ Bunlara Bırakacak Değil:

İsrail yapmış olduğu zulüm ve katliamları dünyanın çeşitli yerlerinde yaşanan çatışmalarla müsavi tutmaya çalışıyor, kendisini korumak için yaptığını iddia ediyor. Dikkat ederseniz Amerika başta olmak üzere bazı küffar ülkeleri de İsrail'in bu propaganda ve algı operasyonuna destek veriyor, açıklamalarında "İsrail'in kendini savunma hakkından" bahsedip "Her iki tarafı da" diyerek İsrail ve mazlum Filistin halkını aynı kefeye koyuyorlar.

Fakat bunların büyük kötü niyetinin bütün dünya farkında. Bu yüzden her hareketi sadece müslüman milletlerin değil, bütün dünya milletlerinin tepkisine ve ikrah etmesine sebep oluyor.

İsrail bu pervasızlıklarını artırdıkça bu ikrah daha da büyüyecek ve bütün dünya milletleri müslümanlara bunlara karşı destek verecek.

"Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir musibet gelse buna da sevinirler. Eğer sabreder, Allah'tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zarar veremez. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır." (Âl-i imran: 120)

Sultan İkinci Bayezid'in, Osmanlı Topraklarına Sığınan Yahudileri Himâyesine Bakın, Bugünkü Yahudilerin Zulmüne Bakın!

Sultan İkinci Bâyezid Han döneminde, Endülüs'teki müslümanların idâresi altında huzur ve adâlet içinde yaşayan yahudiler, İspanya'lı ve Portekiz'li hıristiyanların bölgeyi gaddarlık ve zorbalıkla ele geçirmeleri üzerine katliâma ve sürgüne mâruz kalmışlardı. 1492 yılında Gırnata (Granada) bölgesinde hüküm süren son İslâm hânedânı yıkılarak müslümanlara karşı korkunç bir katliam başlatılırken; hıristiyanlığı kabul etmeyen yahudiler de bölgeyi terke zorlanmışlardı.

Yaşadıkları topraklardan kovulan yahudiler hiçbir ülke tarafından kabul edilmeyince, nihâî çâreyi Osmanlı Devleti'nin himâyesine sığınmakta buldular. Yeryüzündeki hiçbir devletin kabul etmediği, aksine şiddetle reddedip geri çevirdiği yahudileri yalnız İkinci Bayezid Han kabul edip yerleşmelerine izin verdi. Kemâl Reis haçlı katliâmından kurtardığı Müslümanlar'la birlikte, pâdişâhın himâyesine sığınan yahudileri de gemisiyle taşıyıp kısa zamanda Osmanlı ülkesine getirdi. (F. Emecen - M. İpşirli, "Osmanlı Devleti ve Medeniyeti Târîhi", s. 467, bas.: İstanbul, 1994)

Sultan İkinci Bayezid'in, sırf zımmîlikleri nedeniyle yahudileri Osmanlı topraklarına kabul etmesi küffâr üzerinde o kadar büyük bir tesir yapmıştır ki, birçokları hâdisenin üzerinden asırlar geçtiği hâlde Osmanlı'nın bu iyiliğini unutamamışlardır.

Nitekim; "*Ortaçağlarda hıristiyan İspanya ve İtalya'nın Musevî göçmenlerine Türk cennetini açan 'Barbar' dediğimiz Türk değil de kimdir?*" diyen Ernest Jackh, ısrarla görmezden gelinen Osmanlı adâletine bu hâdiseyi örnek göstermişti. (Ernest Jackh, "The Risino Crescent", s. 37, bas.: 1944)

On altıncı asırda yaşamış olan Portekiz’li Samuel Usgue ise, “İsrail Musibetlerinin Tesellisi”adlı kitabında, hıristiyanlar tarafından yapılan zulüm karşısında Türkler’in yahudilere açmış olduğu kapıyı; *“Firavun tehlikesine karşı Kızıl deniz’in bir mucize eseri olarak yahudilere açılışına benzer bir kapı”* olarak değerlendirmişti. (Bernard Lewis, “The Jews of İslâm”, s. 136)

Avram Galanti ise; *“Avrupa’da hıristiyan’ın yahudiye karşı yaptığı muâmele, tıpkı bir kartalın avına karşı yaptığı muâmeleye benzerken, Türkiye’de yaşayan yahudi cemaatleri bağlarının ve asma çadırlarının gölgesi altında, sultanların mübârek topraklarında şen güneşte, bolluk içinde, rahatlıkla yaşayarak inkişâf ederler.”* diyerek, iki medeniyet arasındaki derin uçuruma dikkati çekmiştir. (Avram Galanti, “Türkler’le yahudiler”, s. 36, bas.: İstanbul, 1947)

Nitekim Cyrus Hamlin’in 1893 yılında söylemiş olduğu şu söz, Osmanlı Devleti ile diğer devletler arasındaki adâlet farkını açıkça gözler önüne sermektedir:

“Avrupa’nın bizzat hıristiyan kanı döktüğü ve inançları değişik olanlara vahşice zulümler yapmaktan zevk duyduğu bir devirde, Osmanlı Devleti engizisyonun bulunmadığı yegâne memleket oldu. Hıristiyanlar tarafından her yerden kovulan, tard ve takip edilen yahudilerin sığınak bulabildiği tek memleket de barbar (!)Türkiye olmuştur.” (Vehbi Vakkasoğlu, “Osmanlı İnsanı”, s. 228)

Yahudiler Küfür Ehlidir, İslâm’a, Peygamber’imize, Müslümanlara Düşmandır:

Allah-u Teâlâ Kelâm-ı kadîm’inde yahudi ve hıristiyanların küfrünü, İslâm’a ve müslümanlara olan düşmanlıklarını haber vermiş, küfürden ve bu küfür ehlinden korunmamız için bize emir ve nehiyler vazetmiştir.

Yahudi ve hıristiyanlar küfürde ve İslâm düşmanlığında ortak oldukları gibi; yahudilerin İslâm düşmanlığı bütün insanlar içerisinde en şiddetlisidir:

“İnsanlar içerisinde müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun.” (Mâide: 82)

Tarih boyunca peygamberlerine hasmane tutum sergileyen yahudiler aslında Hazret-i Allah’a düşmanlık yapmışlar, Tevrat ve Zebur’da geleceği haber verildiği halde Hazret-i Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-i sırf bu düşmanlıkları sebebiyle inkâr etmişlerdir.

Hiçbir yahudi İslâm peygamberini kabul etmez, amma biz Musa Aleyhisselâm’ı kabul ederiz. Hiçbir hıristiyan Resulullah Aleyhisselâm’ı kabul etmez. Amma biz İsa Aleyhisselâm’ı kabul ederiz.

“De ki: Biz Allah’a iman ettik. Bize indirilene de; İbrahim’e, İsmail’e, İshak’a, Yakub’a ve torunlara indirilenlere de; Musa’ya, İsa’ya ve peygamberlere

Rabb'leri tarafından verilenlere iman ettik. Onları birbirinden ayırt etmeyiz. Ve biz ancak O'na teslim olanlarız.” (Âl-i imrân: 84)

İslâm dininin amentüsünde (iman esaslarında) Allah'ın varlığına, birliğine imandan sonra peygamberlerine inanmak gelmektedir. Musa Aleyhisselâm ve İsa Aleyhisselâm'ın peygamber olduğuna inanmayan müslüman sayılmaz. Bu ölçü dahi İslâm'ın diğer dinleri içine alan son ve ekmel bir din olduğunu gösterir. Kur'an-ı kerim'in kendisinden evvel indirilen ilâhî kitapları anlatması ve onları tasdik etmesi Allah kelâmı son kitap olduğunun en büyük delilidir.

“Ey ehl-i kitap! Size Resul'ümüz geldi. Kitap'tan gizleyip durduğunuz şeylerin birçoğunu size açıklıyor, birçoğundan da geçiyor. Gerçekten size Allah'tan bir nur ve apaçık bir Kitap geldi.” (Mâide: 15)

İlâhî hüküm ve emir böyledir. Yahudiler ise bunu inkâr ediyorlar. Allah-u Teâlâ'nın emrini de inkâr ediyorlar, peygamberlerin hükmünü de inkâr ediyorlar.

Ancak yahudi ve hıristiyanlar bir peygamber geleceğini bile bile Resulullah Aleyhisselâm'a iman etmemişler, böylece küfürde kalmışlardır. Doğrusu onlar kendi peygamberlerine de iman etmiş değillerdir.

Halbuki kendi kitapları olan Tevrat'ta şöyle yazmaktadır:

“Onlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım ve sözlerimi onun ağzına koyacağım ve ona emredeceğim, her şeyi onlara söyleyecek.” (Tesniye: 18/18)

Bunlar kendi kitaplarını dahi inkâr ediyorlar.

Çünkü onlar İsrailoğulları'ndan bir peygamber bekliyorlardı. Ancak beklenen peygamber kardeşleri olan İsmailoğulları'ndan gelince bu hükmü saymadılar.

Yahudiler bile bile Muhammed Aleyhisselâm'ı inkâr ettiler, oysa Resulullah Aleyhisselâm'ı bekliyorlardı.

Resulullah Aleyhisselâm'ın peygamberliğine şahit olarak Hazret-i Allah yeter.

Âyet-i kerime'de şöyle buyruluyor:

“Biz seni insanlara Peygamber olarak gönderdik. Buna şâhid olarak Allah yeter.” (Nisâ: 79)

Zira bütün peygamberler ahirzaman peygamberini tasdik etmişlerdir. Onlara indirilen kitaplar içinde Muhammed Aleyhisselâm'ın peygamberliği açıkça beyan olunmuştur.

Âyet-i kerime'de:

“O daha öncekilerin kitaplarında da vardır.” (Şuarâ: 196)

Yani Allah-u Teâlâ gerek Tevrat'ta gerekse İncil'de onun fazileti ve meziyetini daha gelmeden evvel buyurmuş ve duyurmuştur.

Allah-u Teâlâ gönderdiği bütün peygamberlerinden onun zaman-ı saâdetine erişirlerse, mutlaka ona iman edip dinine yardım edeceklerine dair kesin söz aldı. Onlar da Muhammed Aleyhisselâm'ın geleceğini ümmetlerine müjdelediler ve âhir zaman nebisinin zaman-ı saâdetini idrak ederlerse hemen iman edip dinine yardım etmelerine dair onlardan söz aldılar.

“Allah vaktiyle peygamberlerden kesin söz almıştı. ‘Celâlim hakkı için, size kitap ve hikmet verdim. Sizde olan o kitap ve hikmeti tasdik edip doğrulayan bir peygamber gelecek. Ona mutlaka iman edeceksiniz ve mutlaka ona yardımda bulunacaksınız. Bunu kabul ettiniz mi? Ve bu ağır ahdimi üzerinize aldınız mı?’ demişti. Onlar da ‘Kabul ettik.’ demişlerdi. Allah da ‘O halde şahid olun, ben de sizinle beraber şahid olanlardanım.’ buyurmuştu.” (Âl-i imrân: 81)

Bütün peygamberlere bile bu emredilmişken Muhammed Aleyhisselâm'ı kabul etmeyenler hakkında Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem.- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Varlığım kudret elinde bulunan Allah'a yemin ederim ki; bu ümmetten yahudi olsun hıristiyan olsun, kim benim peygamberliğimi duyar da benim getirdiğime iman etmeden ölürse mutlaka cehennemliklerden olur.” (Müslim: 153)

O öyle bir peygamberdir ki; ulü'l-azm peygamberler dahi onun yolunda olmayı temenni etmişlerdir.

Hadis-i şerif'te şöyle buyuruluyor:

“Eğer Musa sağ olsaydı, bana uymaktan başka yol bulmazdı.” (Ebû Dâvud)

Yahudiler bu şerefli Peygamber'i tasdik edip destek olacak yerde inkâr etmek sûretiyle, nefislerini çok kötü bir bedelle satmış oldular:

“Nefislerini ne kötü şeye değişip sattılar! Allah'ın, kullarından dilediğine lütfundan (kitap) indirmesine hased ederek Allah'ın indirdiğini inkâr ettiler ve bu sebeple gazap üstüne gazaba uğradılar.

Küfredenlere kahredici bir azap vardır.” (Bakara: 90)

Halbuki dedeleri, kitaplarında yazılı buldukları ümmî Peygamber'e uymak maksadıyla eskiden beri Hicaz topraklarına yerleşmiş bulunuyorlardı.

Onların küfre sapmalarının sebebi kıskançlık ve büyüklük taslamak olduğuna göre, hor ve hakir kılınmakla onlara karşılık verilmiş oldu.

Allah-u Teâlâ yahudileri kınamakta ve Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

“Onlara ‘Allah’ın indirdiğine iman edin!’ denilince ‘Biz sadece bize indirilene inanırız.’ derler ve ondan başkasını inkâr ederler.” (Bakara: 91)

İncil gibi, Kur’an-ı kerim gibi ilâhî kitapları tasdik etmezler.

“Halbuki o Kur’an, kendi ellerinde bulunan Tevrat’ı doğrulayıcı olarak gelen hak Kitap’tır.” (Bakara: 91)

Böyle iken yine de inkâr ettiler. Onların Tevrat’a iman ettikleri hakkındaki iddiaları da doğru değildir. Çünkü Allah’ı bilen ve tanıyan, kitabını da kabul eder. O’nun bütün Resul’lerine indirilmiş veya indirilmekte olana da iman eder. İşte Muhammed Aleyhisselâm son peygamberdir ve Tevrat da onun geleceğini müjdelemiştir.

Allah-u Teâlâ onları azgınlıkları yüzünden lânetlemiştir:

“Bunlar Allah’ın lânetlediği kimselerdir.” (Nisâ: 52)

Bu lânet, mevcut ve tahakkuk eden lânettir, âhiretteki lânet ise hiç şüphesiz ki daha büyüktür.

“İnkârları yüzünden Allah onlara lânet etmiştir.” (Nisâ: 46)

Bunlar Allah-u Teâlâ’yı o kadar gadaplandırmışlardır ki; Allah-u Teâlâ’ya ve Peygamberler’e iman etmiş değildirlere, hiçbir hüküm tanımazlar. İşlerine gelmeyen bütün âyetleri inkâr ederler.

Yahudiler Kendi Peygamberlerini de Yalanlayıp Durmuşlardı:

Allah-u Teâlâ İsrâiloğulları’nı ataları İsrâil’den kendilerine miras olarak kalan Arz-ı mukaddes’te iskân edeceğini vadedmişti. Fakat şimdiki Filistin’in bulunduğu bu yerler, o vakit Amâlîka’lıların işgali altında idi. Onları oradan çıkarmak için savaşmakla emrolunmuşlardı.

Musa Aleyhisselâm onlara:

“Ey kavmim! Allah’ın size olan nimetini hatırlayın. İçinizden peygamberler çıkarmış ve sizi hükümdar yapmıştı, dünyalarda kimseye vermediğini size vermişti.

Ey kavmim! Allah’ın size takdir ettiği Arz-ı mukaddes’e girin, ardınıza dönmeyin. Yoksa zarara uğrar, kaybedersiniz.” demişti. (Mâide: 20-21)

Ne yazık ki İsrâiloğulları, kendilerine vâdedilen yere girmekten kaçındılar ve şöyle söylediler:

“Ey Musa! Orada çok zorba bir millet var. Onlar oradan çıkmadıkça, biz aslâ girmeyiz. Eğer çıkarlarsa biz de gireriz.” (Mâide: 22)

Akabinde şunları da söylediler:

“Ey Musa! Onlar orada oldukça, biz aslâ oraya girmeyiz. Sen ve Rabb’in gidin savaşın. Biz burada otururuz.” (Mâide: 24)

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı Bedir Savaşı’nda; müşriklere karşı az bir kuvvete sahip oldukları ve büyük zorluklarla karşılaşacaklarını bildikleri hâlde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz’e şöyle söylemişlerdi:

“Yâ Resulellah! Allah sana ne emrettiyse yerine getir. Bize denizi geçelim desen, seninle birlikte geçeriz. Dünyanın öbür ucuna gidelim desen, seninle beraber gideriz.

Kavminin Musa Aleyhisselâm’a dediği gibi ‘Sen ve Rabb’in varın savaşın, biz burada oturacağız.’ demeyiz. Fakat biz deriz ki ‘Sen dilediğin yere git, seninle beraber olacağız.’

Müslümanlarla yahudilerin durumu buradan ayrılıyor. Onların da başlarında peygamber vardı amma icraata bak!

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm-, Hazret-i Allah’a, Kitabullah’a, Resulullah’a bu kadar bağlı idi.

Musa Aleyhisselâm da onlara gücenerek bedduâ etti:

“Artık bizimle, yoldan çıkmış bu fâsıklar gürûhunun arasını ayır!” (Mâide: 25)

Yani zaten onlar o zaman sapmışlardı.

Hazret-i Musa Aleyhisselâm Başlarında İken Buzağı Heykeli Yapıp Tapındılar:

Musa Aleyhisselâm Tûr dağında iken, onun yokluğunu fırsat bilen İsrâiloğulları; üzerlerinde taşıdıkları altın süs eşyalarını toplayarak Sâmirî adındaki bir adama bir buzağı heykeli yaptırdılar ve onu kendilerine ilâh edindiler. Allah’ı bırakıp ona tapınmaya başladılar.

Âyet-i kerime’lerde şöyle buyurulmaktadır:

“Musa’nın kavmi; onun ardından kendi ziynetlerinden canlıymış gibi böğüren buzağı heykeli yaparak onu ilâh edindiler. Onun kendileriyle konuşmadığını ve yol da göstermediğini görmediler mi? Onu ilâh olarak benimseyip kendilerine yazık ettiler.” (A’râf: 148)

“Musa kavmine çok kızgın ve üzüntülü olarak döndü! Ey kavmim dedi, Rabb’iniz size güzel bir vaadde bulunmadı mı? Uzun bir zaman mı geçti aradan? Yoksa Rabb’inizin gazabına mı uğramak istediniz de bana verdiğiniz sözden caydınız?” (Tâhâ: 86)

Buzağıya tapmaları üzerine Musa Aleyhisselâm onları tevbeye dâvet ettiği gibi, ayrıca ileri gelenlerinden yetmiş kişiyi özür dilemek maksadıyla Tûr dağına götürmüştü.

Allah-u Teâlâ ile mükâlemeden sonra huzurdan ayrılan Musa Aleyhisselâm’a *“Allah’ı apaçık görmedikçe sana aslâ inanmayacağız.”* dediler. Bunun üzerine öyle bir sarsıntı meydana geldi ki, İsrâiloğulları bu sarsıntı ile birlikte yıldırımlara maruz kalıp kendilerini kaybettiler. Yarı ölü vaziyette yere serildiler.

Âyet-i kerime’de şöyle buyruluyor:

“Musa, tayin ettiğimiz vakit için kavminden yetmiş kişiyi seçti. Onları bir sarsıntı tutunca dedi ki:

‘Rabb’im! Dileseydin bunları da beni de daha önce helâk ederdin. Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin? Bu senin imtihanından başka bir şey değildir. Sen bu imtihanınla dilediğini dalâlete düşürür saptırırsın, dilediğini de hidayete götürür doğru yola iletirsin. Bizim dostumuz sensin. Bizi bağışla, bize merhamet et. Sen bağışlayanların en hayırlısıdır.’

Bize dünyada da iyilik yaz, ahirette de. Biz sana yöneldik.’

Allah buyurdu ki:

‘Ben kimi dilersem onu azabıma uğrattırım. Rahmetim ise her şeyi kuşatmıştır. Ben onu Allah’tan korkup kötülükten sakınanlara, zekâtını verenlere ve âyetlerimize imân etmiş olanlara yazacağım.’ (A’râf: 155-156)

Peygamberlerini Öldürdüler, Lânetlendiler:

Yahudiler tarihte: *“Peygamberlerini öldüren kavim”* olarak tanınmaktadır.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime’lerinde buyurur ki:

“Allah’ın âyetlerini inkâr edenlere, haksız yere peygamberlerini öldürenlere ve insanlardan adâleti emredenleri öldürenlere elem verici bir azabı müjdele!

Onların yaptıkları dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onların hiçbir yardımcısı da yoktur.” (Âl-i imrân: 21-22)

Kendi peygamberlerini yalanladılar, hatta öldürdüler.

“Andolsun ki biz İsrâiloğulları’ndan sağlam söz aldık ve onlara peygamberler gönderdik. Her ne zaman onlara hoşlarına gitmeyen hükümlerle bir peygamber gelmişse; bir kısmını yalanladılar, bir kısmını da öldürdüler.” (Mâide: 70)

Kur’an-ı kerim’de üç peygamberin diliyle lânetlenmişlerdir.

Âyet-i kerime’lerde şöyle buyuruluyor:

“İsrâiloğulları’ndan küfre sapanlar hem Dâvud’un hem de Meryem oğlu İsa’nın diliyle lânetlenmişlerdir.” (Mâide: 78)

“(Musa dedi ki:) Aramızdaki beyinsizlerin yaptıklarından ötürü bizi helâk eder misin Allah’ım?” (A’râf: 155)

İsa Aleyhisselâm’ın da katline teşebbüs etmişlerse de muvaffak olamamışlardır.

Resulullah Aleyhisselâm’a da suikast tertip etmişler, Hazret-i Allah’ın haber vermesi ile bu suikastlerinde de muvaffak olamamışlardır.

Hazret-i Allah’a Yalan ve İftiralar Uydurdular:

Onlar Hazret-i Allah’a dahi iftira eden bir kavimdir:

“Onlar bile bile Allah’a iftira ediyorlar.” (Âl-i imrân: 78)

Azgınlık, mütecavizlikte sınır tanımamışlar, Hazret-i Allah’ı gadaplandırmış, birçok bela ve musibetlere düçar olmuşlardır.

“Onlar Allah’tan bir gazaba uğramışlardır.” (Âl-i imrân: 112)

“Onlara alçaklık damgası vurulmuştur.” (Bakara: 61)

Âyet-i kerimeler’de şöyle buyuruluyor:

“Gerçekten Allah fakirdir, biz ise zenginiz.’ diyenlerin lâfını andolsun ki Allah işitmiştir. Onların söylediklerini ve haksız yere peygamberleri öldürmelerini yazacağız ve: ‘Tadın o yangın azabını!’ diyeceğiz.” (Âl-i imrân: 181)

“Bu, kendi ellerinizle yapmış olduğunuz şeylerin karşılığıdır. Allah kullarına aslâ zulmedici değildir.” (Âl-i imrân: 182)

“O kimseler: ‘Doğrusu Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmedikçe herhangi bir peygambere iman etmememiz hususunda ahid verdi.’ dediler. De ki: ‘Benden önce de nice peygamberler apaçık delillerle ve dediğiniz şeyle geldiler. Eğer doğru sözlü iseniz, niçin onları öldürdünüz?’ (Âl-i imrân: 183)

Bütün bu aşırı gitmeleri yüzünden başlarına birçok belâlar geldi. Dünyanın her tarafında çok kötü muamelelere maruz kaldılar.

“Yahudiler: ‘Allah’ın eli bağlıdır.’ dediler. Böyle dediklerinden ötürü kendi elleri bağlansın! Lânet olsun onlara! Hayır! Allah’ın iki eli de açıktır, dilediği gibi sarfeder.” (Mâide: 64)

Peygamberlerine İftiralar Attılar:

Yahudiler kendi peygamberlerini yalanlamakla kalmamış, onlara en ağır iftiralarda bulunarak; zina yapmak, şarap içmek, yalan söylemek gibi Allah’ın elçilerinde olmayan sıfatlar isnad etmişlerdir.

Halbuki Hazret-i Allah peygamberlerini insanlar arasından seçmiş ve en güzel sıfatlarla donatmıştır:

“Onlar bizim katımızda seçilmişlerden ve hayırlılardan idiler.” (Sâd: 47)

Bu ifadeler bugünkü tahrif edilmiş Tevrat’ta geçmektedir. Bu hakaret ve iftiraları İslâm tamamıyla reddetmektedir. Çünkü Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz seçilmiş, muhafaza edilmişlerdir. Her hususta doğru sözlüdürler. Aslâ yalan söylemezler. Her türlü itimada haiz olup istikametten ayrılmazlar. Masumdurlar, günah işlemezler. Son derece iffet ve ismet sahibidirler. İnsanların en zekisi ve en akıllılarıdır. Kuvvetli bir iradeye sahiptirler. Allah’tan aldıkları emir ve nehiyleri insanlara bildirirler.

Âyet-i kerime’de:

“Onları emrimizle doğru yolu gösterecek rehberler kıldık.” buyuruluyor. (Enbiyâ: 73)

Onlar en yüksek ahlâka ve vasıflara sahiptirler.

“O peygamberler Allah’ın hidayet ettiği kimselerdir. O halde sen de onların gittiği doğru yolu tutup onlara uy, o yoldan yürü.” (En’âm: 90)

Tevrat’ta bile bu akla-hayale gelmeyecek çarpıtmaları yapan yahudiler Talmut ismindeki dini kaynaklarında çok daha ağır ahlâksızlıkları, hırsızlıkları meşru görmüşlerdir. Bu eserlerde ensest ilişkiler teşvik edilmekte, yahudilerin üstün bir ırk olduğu anlatılmakta, insanları sömürmek ve gizli yollarla mallarını gaspetmek için yahudilerin izleyeceği yollar anlatılmaktadır.

Allah’ın bu sevgili kullarına isnat edilmek istenen çirkin iftiralar, ancak hak vasfını kaybetmiş bir kitapta bulunabilir.

Halbuki Allah-u Teâlâ bütün gönderdiği Peygamberleri hakkında:

“Hepsi de sâlihlerdendi.” buyuruyor. (En’âm: 85)

Resulullah Aleyhisselâm’ı Rahip Bahîrâ’nın Yahudilerden Korumak İstemesi:

Resulullah Aleyhisselâm on iki yaşında bulunduğu bir sırada Kureyşliler Şam’a götürüp satmak üzere ticaret malları hazırlamışlardı. Ebu Tâlib de bu kervana katılmaya ve yeğenini de götürmeye karar verdi.

Kafile yorucu bir yolculuktan sonra Şam ile Kudüs arasında bulunan Busrâ kasabasında, Bahîrâ adındaki bir hıristiyan rahibin manastırı yanında konakladı. Daha önceleri Kureyş kervanı buradan o kadar geçtiği halde, Bahîrâ onlarla hiç ilgilenmez ve hiç kimse ile konuşmazken; bu defa manastırdan dışarı bakarken kervanda bulunan Muhammed Aleyhisselâm’ı bir bulutun gölgelendirdiğini, bir ağacın altına oturduğu zaman dallarının üzerine eğildiğini müşâhade etti. Bunun üzerine hemen kafile mensuplarını yemeğe dâvet etti. Kureyşliler o güne kadar kendileri ile hiç ilgilenmeyen râhibin bu dâvetine hayret ettiler. Yaşı küçük olduğu için Muhammed Aleyhisselâm’ı kervanın yanında bırakıp manastıra gittiler. Ancak Bahîrâ yemeğe onun da gelmesini istedi ve görür görmez dikkatli dikkatli bakmaya, bazı uzuvlarını süzmeye başladı. Bir süre karşılıklı konuştular. Sorularına aldığı cevaplar, bu çocuğun beklenen peygamber olduğuna dair kanaatini iyice kuvvetlendirdi. Sırtına bakarak “*Peygamberlik mûhürü*”nü de gördü. Daha sonra Ebu Tâlib’e dönerek: “*Bu çocuk son peygamber olacaktır. Şam yahudileri arasında onun vasıflarını ve alâmetlerini bilen kâhinler vardır. Tanırlarsa ihanet ederler. Sen onu Şam’a götürme!*” dedi.

Son peygamberin geleceği ve onun birçok vasıfları Tevrat ve İncil’de bildirilmişti. Bunun içindir ki yahudi ve hıristiyan din adamları onun vasıflarını biliyorlar, kendi oğullarını tanıdıkları gibi tanıyorlar ve gelmesini bekliyorlardı. Hususiyetle yahudiler bu vasıfları çok iyi öğrenmişler, bu vasıflarda bir kimse görseler, onun kitaplarında zikredilen peygamber olduğunu hemen anlayabilecek bir kabiliyete sahip olmuşlardı.

Âyet-i kerime’de şöyle buyuruluyor:

“Kendilerine kitap verdiklerimiz, onu öz oğullarını tanıdıkları gibi tanırlar. Buna rağmen onlardan bir grup, bile bile gerçeği gizlerler.” (Bakara: 146)

Demek oluyor ki sadece bilmek iman için yeterli değildir. İtaat etmek, boyun eğmek, gerçeği gizlemeyip açıktan ikrar ve itiraf etmek gerekir.

Ebu Tâlib, râhibin tavsiyesi üzerine Şam’a gitmekten vazgeçti. Alış-veriş işini Busrâ’da bitirip hemen Mekke’ye döndü ve yeğenini korumak hususunda daha titiz olmaya başladı.

Resulullah Aleyhisselâm'a Yahudi İhaneti:

Resulullah Aleyhisselâm Medine-i münevvere'ye hicret ettiği zaman, burada yaşayan yahudilerle bir tür vatandaşlık andlaşması yapmıştı. Bu andlaşma ile malları, canları emniyet altına alınmıştı. Ancak Âyet-i kerime'lerde buyurulduğu üzere daima bu andlaşmayı bozmak (Enfal: 56) ve müslümanlara zarar vermek için fırsat kollamışlardı:

“İçlerinden pek azı hariç, onlardan daima hâinlik görürsün!” (Mâide: 13)

Bu ihanetlerin en büyüğü Hendek savaşı'nda yaşandı.

Hendek savaşı'nın en nazik anında Kureyza oğulları, Kureyşliler'le birleştiler ve savaşa girdiler. Böylece vatanlarına ihanet etmiş oldular. “Resulullah da kim oluyormuş? Muhammed'le aramızda ne ahid vardır ne de akit!” dediler. Medine üzerine baskınlar düzenleyerek, müslümanların âile ve çocuklarını kılıçtan geçirme teşebbüsünde bulundular. Müslümanlar iki ateş arasında çok zor durumda kaldılar.

Hazret-i Âişe -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz buyururlar ki:

“Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hendek'ten döndüğü zaman silâhları bırakıp elini yüzünü yıkamış, tam başındaki toprakları çırparken Cebrail Aleyhisselâm geldi ve:

‘Sen silâhını bıraktın, vallahi biz daha bırakmadık!’ dedi ve onlara geri gitmesini söyledi.

Resulullah Aleyhisselâm:‘Nereye kadar?’ diye sorduğunda‘Şuraya!’ diyerek Kureyza oğulları'nı gösterdi. Resulullah Aleyhisselâm bu emir üzerine onlarla savaşımaya çıktı.” (Buhârî-Müslim)

Kuşatma yirmi beş gün sürdü. Yahudiler andlaşmayı bozduklarına pişman oldular, görüşme isteğinde bulundular.

Resulullah Aleyhisselâm:

“Mutlaka benim hükmüme râzı olmalısınız.” cevabıyla onları reddetti.

Yahudiler haklarında hüküm vermek ve onun vereceği hükme göre teslim olmak üzere bir hakem tayinini istediler.

Resulullah Aleyhisselâm:

“Hakkınızda hüküm vermek üzere bir hakem seçiniz!” buyurdu. Onlar da Evs kabilesi reisi Sa'd bin Muâz -radiyallahu anh-in hakem olmasını istediler.

Sa'd -radiyallahu anh- haklarında verilecek hüküm için yahudilere: **“Kur'an-ı kerim hükümlerini mi istersiniz, yoksa kendi kanunlarınızın tatbikini mi tercih**

edersiniz?” diye sordu. Yahudiler, İbrani kanunlarını isteyince, Hazret-i Sa'd - radiyallahu anh- hükmünü verdi. Buna göre, eli silâh tutan erkekler idam olunacak, kadınlarla çocuklar esir sayılıp malları zaptedilecekti.

Yahudiler de bu hükmün Tevrat'a uygun bulunduğunu itiraf ettiler.

Yahudilere verilen bu ilâhî cezâ hakkında nâzil olan Âyet-i kerime'lerde şöyle buyurulmaktadır:

“Allah ehl-i kitap'tan, kâfirleri destekleyenleri kalelerinden indirmiş ve kalplerine korku salmıştı. Onların kimini öldürüyor, kimini esir alıyordunuz.

Yerlerini, yurtlarını, mallarını ve henüz ayağınızı dahi basmadığınız yerleri Allah size miras olarak verdi. Allah'ın her şeye gücü yeter.” (Ahzâb: 26-27)

Onları Dost Edinenlere İlâhi İhtar:

Yahudi ve hıristiyanların dost edinilemeyeceğine dair seksen yedi kadar Âyet-i kerime vardır. Şu kadar var ki bu Âyet-i kerime'ler iman edenlere mahsustur.

Hazret-i Allah bir diğer Âyet-i kerime'sinde de şöyle buyurur:

“Ey iman edenler! Yahudi ve hıristiyanları dost edinmeyin. Onlar birbirinin dostudurlar. Sizden kim onları dost edinirse, o onlardandır.” (Mâide: 51)

Allah-u Teâlâ buyuruyor: **“Kim onları dost edinirse, o onlardandır.”** Bu beyân-ı ilâhî O'na âittir.

Bu ilâhî hitap, İslâmiyet'in ilk yıllarından itibaren kıyamete kadar gelip geçecek olan bütün müslümanlaradır.

Âyet-i kerime'de şöyle buyuruluyor:

“İnsanlar içerisinde, müminlere en şiddetli düşman olarak yahudileri bulursun.” (Mâide: 82)

Onlar İslâm'ın ve müslümanların düşmanıdırlar, müslümanların başına daima bir gaile çıkarmaktan ve kötülük etmekten başka bir şey düşünmezler. Dinini terk edip kendilerine tâbi olmadıkça, hiçbir müslümandan memnun olmazlar.

Müminleri bırakıp kâfirlerle dostluk yapmak münâfıklığın en açık delili olduğu gibi, münâfıkların en bâriz huy ve hususiyetlerindedir.

Cinsi ne olursa olsun küfür, İslâm'a göre tek bir millettir. Müminlerin dostu ise ancak müminlerdir.

Onlar hakkındaki hüküm ne ise, onları dost edinen hakkındaki hüküm de odur. O artık onlardan bir kimse gibi olur ve Hakk'a değil, onların gayelerine hizmet eder. Ahirette de onlarla beraber haşrolur.

Onların zâhirde gösterdikleri sevgi ve ünsiyete katiyyen itibar edilmemesi gerekir, zira sahtedir. İçleri dışlarına uygun değildir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

“Ey iman edenler! Müminleri bırakıp da kâfirleri dost edinmeyin! Allah'ın aleyhinize apaçık bir ferman vermesini mi istersiniz?” buyuruyor. (Nisâ: 144)

Allah-u Teâlâ'nın emri ve hükmü budur.

Müslümanlarla savaşmak hususunda tarih boyunca daima dinsizlerden yana olmuşlardır. İki yüz yıl boyunca haçlı seferleriyle İslâm beldelerine saldıranlar onlardır.

Kâfirlerin dostluğundan şeref beklemek ne büyük bir dalâlettir.

Allah-u Teâlâ bir Âyet-i kerime'sinde:

“Kâfirlere ve münâfıklara itaat etme!” buyuruyor. (Ahzâb: 48)

Bu Âyet-i kerime hakkında Elmalılı Hamdi Yazır Efendi tefsirinde şöyle söylemektedir:

“Dâvet görevini yerine getirirken onlara dost gibi görünmek, alçaktan almak, tebliğde yumuşak davranmak yasaklanıyor. Yasaklama ve uzlaştırma, abartı ile onları heyecana getirmek için mânâ ‘İtaat etme!’ biçiminde olumsuz ifade edilmiş ve Allah'ın emirlerini tebliğde bir nebze hoşgörü, kâfirlere ve münâfıklara itaat etmek mânâsında olduğu anlatılmıştır.”

Allah-u Teâlâ müminlere kâfirleri dost edinmemelerini muhakkak emrettikten sonra, bu emr-i şerif'e uymayanların ise Allah'ın dostluğunu kaybetmekle cezalandırılacağını bildirmektedir.

Âyet-i kerime'sinde buyurur ki:

“Müminler müminleri bırakıp kâfirleri dost edinmesinler. Kim bunu yaparsa, Allah ile bir dostluğu kalmaz.” (Âl-i imrân: 28)

Allah-u Teâlâ ile hiçbir ilgileri kalmadığı gibi, Allah-u Teâlâ'nın dininde onların hiçbir yeri yoktur. Aradaki bütün bağlar tamamen kesilmiştir.

Gerçekten de onlar kâfirlerle birlikte dirler. Hem onları severler, hem de sevgilerini gizlerler.

Bu ilâhî ferman, Allah-u Teâlâ'nın onların haklarında verdiği hükümdür.

İmanın alâmetlerinden birisi de hiç şüphesiz ki Allah-u Teâlâ'nın düşmanlarından nefret etmektir. Allah-u Teâlâ onlara düşman olmayı emretmiş ve onları dost edinmeyi yasaklamıştır.

Âyet-i kerime'sinde müminlerin düşmanının kendi düşmanı, kendi düşmanının da müminlerin düşmanı olduğunu beyan buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Benim de düşmanım, sizin de düşmanınız olanları dost edinmeyin.” (Mümtehine: 1)

Onları dost edinmek şöyle dursun, onlardan gayet uzak durmak lâzımdır. Allah-u Teâlâ'nın lütfettiği İslâm nimeti unutulmamalıdır.

Eğer onlar gerçekten iman etmiş olsalardı, kâfirleri dost edinmezler; Allah-u Teâlâ'ya, Peygamber'ine ve Kur'an-ı kerim'e düşmanlık gibi ağır bir suçu işlemeye cüret etmezlerdi.

“Sen onların dinine uymadıkça ne yahudiler ne de hıristiyanlar senden aslâ hoşnut olmazlar.” (Bakara: 120)

İnsanların birbirlerine tabiatlarının sirayeti, bazı hastalıkların sirayeti gibidir. Bilhassa küfür ve nifak hastalıkları derhal sirayet eder, çünkü insanın tabiatı daima isyana meyillidir.

Yahudi ve hıristiyanlar İslâm'ın en büyük düşmanlarıdır.

Onlar hiçbir yerde, hiçbir tarihte müslümanlara dost olmamışlardır. Müslümanlarla savaşmakta her zaman için birbirine dost olmuşlardır. İnkâr ve sapıklıkta birleştikleri için, müslümanlara karşı bir el gibidirler.

Bu sert ve şiddetli hüküm, müslümanların onlardan uzak durmalarını ve sakınmalarını ihtar içindir. Bu ilâhî hüküm kesindir, bu böyledir, bunu böyle bilin ve onları öylece tanıyın.

Ehl-i küfür hiçbir zaman müslümanlara olan düşmanlıklarından vazgeçmezler.

Nitekim Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde şöyle buyurmaktadır:

“Eğer onların güçleri yetse, sizi dininizden döndürünceye kadar size karşı savaşa devam ederler.” (Bakara: 217)

Bu ilâhî buyruk, kâfirlerin müslümanlara düşmanlıkta ne kadar ileri gittiklerini, bâtil inançlarında ne derece katı davrandıklarını, düşmanlıklarının sürekliliğini bildirmekte, müslümanları dinlerinden çeviremedikleri sürece bu savaşlara ara vermeyeceklerini beyan etmektedir. Güçleri yetse, bundan hiç de geri kalmazlar.

“Sizden her kim dininden döner ve kâfir olarak ölürse, onların yaptıkları işler dünyada da ahirette de boşa gitmiştir. Onlar cehennemlikler ve orada ebedî kalırlar.” (Bakara: 217)

Çünkü kâfir olarak ölmüşlerdir. Mürted olmak suretiyle dünyada müslümanların sahip oldukları imkânlardan, ahirette de sevaptan mahrum kalırlar. Cehennemden aslâ çıkmayacaklardır.

Allah-u Teâlâ gayr-i müslimlerin müslümanlara karşı takındıkları tavrı Âyet-i kerime'sinde haber vermektedir:

“Kitap ehlinden olan kâfirler de müşrikler de size Rabb’inizden bir hayır inmesini istemezler.” (Bakara: 105)

Yahudi, hıristiyan ve putperest kâfirler sizi kıskandıkları ve kin kustukları için Rabb’iniz tarafından size bir iyilik dokunmasını, öne geçmenizi, yükselmenizi istemezler.

Bir Âyet-i kerime'de de şöyle buyuruluyor:

“Şüphesiz ki kâfirler sizin apaçık düşmanınızdır.” (Nisâ: 101)

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde müslümanların dışında kalan kâfir ya da münafıklardan herhangi bir kimseyi dost edinmeyi açık olarak yasaklamakta ve şöyle buyurmaktadır:

“Ey iman edenler! Sizden olmayan kimseleri sakın sırdaş edinmeyin. Çünkü onlar size fenâlık etmekten aslâ geri kalmazlar.” (Âl-i imrân: 118)

İslâm dışındaki bütün din mensupları, inkârcı ateistler ve münafıklar da bu Âyet-i kerime'nin kapsamına girmektedir.

Daha sonra Allah-u Teâlâ onların müminleri hiçbir zaman sevmediklerini ve sevmeyeceklerini açıklayarak şöyle buyurmaktadır:

“İşte siz öyle kimselersiniz ki, onlar sizi sevmedikleri halde siz onları seversiniz.” (Âl-i imrân: 119)

Allah'ın düşmanlarına sevgi beslemenin ne derece yanlış ve çirkin olduğu bu Âyet-i kerime'den de anlaşılmaktadır. Onlar hiçbir zaman dost tutulmaya lâayık değillerdir.

Diğer bir Âyet-i kerime'sinde Allah-u Teâlâ onların durumlarını açıklayarak şöyle buyurmuştur:

“Size bir iyilik dokunursa bu onları üzer. Başınıza bir musibet gelse buna da sevinirler.” (Âl-i imrân: 120)

Müslümanlar Allah-u Teâlâ'nın yardımıyla güçlenirler, zaferler kazanırlarsa onlar bundan hoşlanmazlar. Bir bozgun ile karşılaşılırsa, bundan dolayı da son derece sevinç duyarlar. Bu ise düşmanlığın en ileri derecesidir.

“Eğer sabreder Allah’tan korkarsanız, onların hilesi size hiçbir zaman zarar veremez. Şüphesiz ki Allah onların yaptıklarını çepeçevre kuşatmıştır.” (Âl-i imrân: 120)

Bütün bunlara karşı müslümanların vazifesi sabır ve takvâdır.

Eğer müslümanlar Allah-u Teâlâ’ya itaat etmekte sabreder, yasaklarından iyice korunurlarsa, o kâfirlerin ve münâfıkların hile ve entrikalarının hiçbir zararını görmezler.

Diğer bir Âyet-i kerime’de şöyle buyuruluyor:

“Müminler yalnız Allah’a güvenip bağlansınlar.” (Tevbe: 51)

İran ve Irak’ın Davası Yahudi İdi, Amerika İse Onları Birbirine Vurdurdu, Yahudi Keyiflice Baktı:

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif’lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Dâvâları bir olan iki büyük fırka çarpışarak aralarında büyük bir harp olmadıkça kıyamet kopmaz.” (Müslim: 157)

İran’la Irak çarpıştı işte. İkisinin de dâvâsı yahudiye hücum gibi görünüyordu. Fakat Amerika bunu hissedince bir oyunla onları birbirine vurdurdu, yahudi de keyiflice baktı.

Bu oyunu Amerika yaptı, yahudi yaptı. Kendisi kuvvet buldu, müslümanları zayıf düşürdü. Gerek Amerika’dan gerek yahudilerden çok büyük paralarla silah aldılar. Küffar onları birbirine tutuşturmakla hem silah verip paralarını aldı, hem de çok müslüman kanı döküldü. Memleketler harap oldu, birbirlerinin varlıklarını, evlerini barklarını yok ettiler. Hazinesi boşaldı. Neticede ellerine hiçbir şey geçmedi.

Hüseyin Amerika’nın oyununa geldi. Sonra Amerika onun başına neler getirdi.

Bu arada Suudi Arabistan da İran’a karşı Irak’a yardım edeyim derken hazinesinin büyük bir kısmını oraya boşalttı, o da çok büyük sarsıntı geçirdi.

**“Müslümanlarla Yahudiler Harp Etmedikçe Kıyamet
Kopmaz.”
Hadis-i Şerif’i:**

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle buyurmuştur:

“Müslümanlarla yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmaz. Müslümanlar onları öyle bir öldürecekler ki, hatta yahudi taşın ve ağacın arkasına saklanacak, taş veya ağaç da: ‘Ey müslüman, ey Allah’ın kulu! Şu arkamdaki yahudidir, hemen gel de onu öldür!’ diyecektir. Yalnız Ğargad ağacı bunu demeyecek, çünkü o yahudilerin ağacıdır.” (Müslim: 2922)

Allah-u âlem yahudiler Mekke-i mükerreme'ye ve Medine-i münevvere'ye giremeyecek, Medine-i münevvere'ye nötron bombası atsalılar gerek. Amma onlar, amma Çinliler. Bütün halk ölecek. Bundan değil müslümanlar, bütün küffar halkı da rahatsız olacak.

Sonra Allah-u Teâlâ onların öldürülmesini murad ettiği zaman, küffar memleketine sığınmış bir yahudiyi dahi ikrah ettikleri için haber verecekler. *“Burada yahudi var gel öldür!”* diye. Yalnız Amerika haber vermeyecek, çünkü Amerika onlardandır.

Hazret-i Mehdi'nin Gelişi, Âhir Zamanda Yahudilerin Durumu:

Ey zalimler!

Zulümlerimize devam ediyorsunuz ama bu zulümlerin yanınıza kâr kalacağını sanmayın! Ateşinizi hazırladığınızı iyi bilin!

Bugün müslümanlar cezalarını çekiyor, ancak bu ceza bitince sizin cezanız başlayacak.

Resulullah Aleyhisselâm'ın haber verdiği günler yakındır. Geleceğini haber verdiği Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm zuhur ettiğinde nereye kaçacaksınız?

Ahir zamanda Hatem-i veli'nin ahirete irtihalinden sonra dünya hepten karışacak. Öyle karışacak ki harpler, depremler, felâketler, hastalıklar, akla gelmedik birçok şeyle insanlar karşılaşacaklar.

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Hazretleri Hazret-i Mehdi'nin gelişini şöyle haber veriyorlar:

“Allah-u Teâlâ bu direği çekince bu millet büyük bir perişanlık içine düşecek, bu perişanlık bütün İslâm âlemine sirayet edecek. İslâm âlemi bir müddet büyük bir çalkantı içinde bulunacak. Fitnenin en çok yayıldığı bir anda Allah-u Teâlâ çığır açmak için, bayrağı kaldırmak için Hazret-i Mehdi'yi gönderecek ve ona ruhsat verecek. O kendisine bahşedilen ruhsatla, mânevî destekle murad edilen noktaya kadar yürüyecek, vazifesini ifâ edecek.

Büyük bir şaşkınlık ve boşluk içinde iken, Allah-u Teâlâ müslümanları toparlamak, şaşkınlığı önlemek için Mehdi Hazretleri'ni gönderecek. Çok büyük harplerden ve felâketlerden sonra Hicaz'da vazifeye başlayacak, adaleti ile hükmedecek.

“Ümmet, bal arılarının beyleri etrafında toplanması gibi Mehdi'ye sığınır. O daha önce zulümle dolu olan dünyayı adaletle doldurur. İnsanlar saâdet asrı dönemine âdeta geri döner. Uykuda olan uyandırılmaz ve bir damla kan bile dökülmez.” (İmam-ı Süyûtî)

Bu zât-ı muhterem doğrudan doğruya Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in vekâletini taşıyacak, onun icraatı gibi yepyeni bir icraat yapacak. Onun izinden yürüyecek ve din-i İslâm'ı taptaze bir hale getirecek. Garip duruma düşen İslâm'ı gariplikten kurtaracak. Çünkü bunun için gönderilecek.

Allah-u Teâlâ onu muzaffer edecek. Ona öyle bir azamet verecek ki, Cebrail Aleyhisselâm sağ yanında, Mikâil Aleyhisselâm sol yanında olacak, karşısına çıkan her kuvveti devirecek. Allah-u Teâlâ'nın ezelden nasip ettiği kadar mücadele edecek. Yeryüzünün muhtelif yerlerinden gelen taraftarları toplanacaklar, tâ Amerika'ya kadar uzanacak, beldeler onun emrine girecek. Zâlimlerin zulmü olduğu gibi, o da geldiği zaman yeryüzünü adaletle dolduracak.

Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şerif'lerinde şöyle buyurmaktadır:

“Kıyametin kopmasına bir gün bile kalsa, Allah-u Teâlâ o günü uzatarak benim soyumdan bir kişi gönderecektir. Adı adımın, babasının adı babamın adının aynısı olacak, zulüm ve zorbalık altında inleyen yeryüzünü huzur ve adaletle dolduracaktır.” (Ebu Dâvud, Tirmizî)

Diğer birçok Hadis-i şerif'lerinde hülâsâ olarak; cihadı başlattığı zaman kırk yaşlarında olacağı, Allah-u Teâlâ'nın onu bir gecede olgunlaştıracağı, cennetle müjdelendiği, çıkışından ümitlerin kesildiği bir anda çıkacağı, zuhur şekli, o devirde İslâm'ın yeryüzüne tam mânâsı ile hâkim olacağı, benzeri görülmedik bir refah olacağı ve İsa Aleyhisselâm ile buluşacakları beyan buyurulmaktadır.

Ve biz şimdiden onu tarif ediyoruz. Fakat fakirin tahminine göre bu zamana biraz daha vakit var. Nasibi olan bu hakiki imamı görür. Çıktığı zaman tereddütsüz biât edin.”

Naim bin Hammad -radiyallahu anh-ın rivayet ettiği bir Hadis-i şerif'te Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Mehdi Aleyhisselâm'ı açıkça tarif buyuruyor:

“Mehdi'nin çıkış yeri Medine'dir, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in Ehl-i beyt'indedir. İsmi Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in ismidir. Hicret edeceği yer Beyt'ül-Makdis (Kudüs)'tir.” (İmam-ı Süyûtî)

Diğer Hadis-i şerif'lerde şöyle buyuruluyor:

“Ona Mehdi denilmesinin sebebi şudur. O, yahudilerin hac yaptığı Şam dağlarından bir dağın içindeki Tevrat’a dair kitapları çıkarır ve yahudilerden bir cemaat onun elinde müslüman olur.” (İmam-ı Suyûtî)

“O, kimsenin bilmediği gizli bir duruma kılavuzlandığı için kendisine: ‘Mehdi’ denilmiştir. O, Tabut-u sekine’yi Antakya mağarasından çıkarır.” (İmam-ı Suyûtî)

“Ehl-i beyt’imden birisi çıkar ve sünnetimi söyler. Allah ona yağmur indirir ve yeryüzü ona bereketini çıkarır. Daha önce zulüm ve cebirle dolu olan dünya, adalet ve nefasetle dolar. Yedi yıl bu ümmete hükmeder ve Beytül-Makdis’e iner.” (Taberânî)

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hazret-i Mehdi’nin Filistin’i alacağını, Kudüs’ü merkez yapacağını şöyle haber veriyorlar:

“O (Mehdi) dünyanın her yerine teveccüh eder ve her zâlimi yok eder. Ehl-i İslâm’ın kalbini Allah onunla ihyâ eder. Hazinesleri Beytül-Makdis’de toplar. İçinde bir çarşısının her bir çarşıda da bin dükkânın bulunduğu bir şehre gelir, orayı feth ettikten sonra dünyayı kuşatan yeşil deniz üzerindeki Kat’i şehrine gelir. Bu denizin arkasında Allah’tan başkasının bilmediği şeyler vardır. Kat’i’nin uzunluğu bin mil, genişliği ise beş yüz mildir. Mehdi’nin askerleri üç tekbirle şehrin duvarlarını yerle bir ettikten sonra bir milyon insanı öldürerek burayı feth ederler. Hazret-i Mehdi daha sonra bin adet binekle buradan Beytül-Makdis’e geri yönelir. Filistin de Trablussam, Akka, Sur, Gazze ve Askalanı da alarak buradaki hazinesleri Kudüs’ü şerife getirir. Deccal çıkıncaya kadar burada ikamet eder. Daha sonra da İsa Aleyhisselâm nüzul eder ve Deccal’i öldürür.” (İmam-ı Suyûtî. Hazret-i Ali-radiyallahu anh-den)

Hazret-i Allah, Hazret-i Mehdi’ye o kadar ruhsat verecek ki, tâ Amerika’ya kadar gidecek. Sonra Cenâb-ı Hakk ondan ruhsatı alacak, Deccâl’e verecek. Sonra onun elindeki iradeyi de çekecek. Deccal’e salâhiyet vermeyi murad edince, onun kuvvetine karşı çok zayıf düşecek. Bunun sebebi, Hazret-i Mehdi uzağa açılacak, o ise istilâyâ başlayacak. Ortalık büsbütün karışacak. Hazret-i Mehdi çok zayıf düşünce, onun maiyetini kurtarmak ve İslâm’ı galebe çaldırmak için Allah-u Teâlâ üçüncü olarak da Hazret-i İsa Aleyhisselâm’ı gönderecek. Deccal ve yahudiler o şekilde temizlenecek. İslâm âlemi küffârdan, yahudinin zulmünden kurtarılmış olacak. Fakat bununla kalmayacak.

Bu meyanda Ye’cüc Me’cüc sahneye çıkacak. Bu hâlâtı gören Çin harekete geçecek, o zamana kadar harplerle boşalan dünyayı istilâ edeyim diyecek. Üzerlerine tank gibi yürüyecek, Çinliler dünyaya sel gibi akacak. Selin önünde durulur mu? Bir müddet ifsattan sonra İsa Aleyhisselâm’ın, Hazret-i Mehdi’nin ve yanındakilerin duâsı ile bir gecede helâk olacaklar. Harple değil, duâ ile. Bugünler artık uzak değil, çok yakınlaştı. Ve böylece dünyayı boşaltmış olacak.

Hazret-i Mehdi'nin Beytül-Makdis (Kudüs)'te İsa Aleyhisselâm İle Buluşması:

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bir Hadis-i şeriflerinde şöyle buyurmuşlardır:

“Vallahi Meryem oğlu İsa âdil bir hakem olarak mutlaka inecek ve haçı kıracak, domuzu öldürecek, cizye vergisini kaldıracak, genç dişi develer başıboş bırakılarak onlara rağbet edilmeyecek, bütün düşmanlıklar, kûşûşmeler ve hasetlikler muhakkak surette kalkacak.

(İsa Aleyhisselâm) İnsanları mala davet edecek, fakat malı hiç kimse kabul etmeyecektir.” (Müslim: 155)

Çıkan harplerde çok az insan kalacak. Çünkü Üçüncü Dünya Harbi bitmiş, yahudiler gitmiş, Çinliler yok olmuş, İsa Aleyhisselâm gönderilmiş, birçok hadiseler olmuş, her şey meydanda kalmış.

Yani dünya yüzünde insan az, mal ve servet çok. Hazineseler var, fakat insan yok.

Ebu Ümâme el-Bâhilî -radiyallahu anh-den şöyle rivayet edilmiştir:

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- bize hitap etti. Deccal'i anarak şöyle buyurdu:

“Sonra Medine şehri, sakinleriyle beraber üç defa sallanacak. Bunun üzerine Medine'de bulunan münâfık erkek ve kadınlardan hiç kimse kalmayıp hepsi de Deccal'in yanına gidecekler. Böylece demirci körüğünün demirin kirini pasını giderip attığı gibi Medine de içindeki pislîği dışına atacaktır ve o güne kurtuluş günü denilecektir.”

Ümmü Şüreyk bint-i Ebi'l-Aker -radiyallahu anhâ:-

“Yâ Resulellah! Peki o gün Araplar nerede olacak?” diye sordu.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- şöyle buyurdu:

“Araplar o gün az olurlar ve büyük çoğunluğu Beytül-Makdis (Kudüs)de bulunacaklardır. İmamları da sâlih bir insan (Mehdi) olacaktır. Sonra imamları öne geçip kendilerine sabah namazını kıldıracağı sırada Meryem oğlu İsa Aleyhisselâm sabah vaktinde inecektir. Bunun üzerine İsa Aleyhisselâm'ın öne geçip cemaate namaz kıldırması için imam (Mehdi) arka arka yürümeye başlayacak. Fakat İsa Aleyhisselâm elini onun omuzlarına koyacak ve ona:

‘Geç öne namazı kıldır! Zira kamet senin için getirildi.’ diyecektir.

Bunun üzerine imamları (Mehdi) onlara namazı kıldıracaktır.” (İbn-i Mâce: 4077)

İsa Aleyhisselâm'ın inişini bildiren Hadis-i şerif'lere göre; İsa Aleyhisselâm bir sabah namazı zamanı Şam'a inecektir. Üzerinde açık sarı elbise bulunacak ve kendisini bir bulut getirecektir. Bulutun üzerinde İsa Aleyhisselâm iki melek arasında ve onların omuzlarından tutunmuş vaziyette bulunacaktır. Onun indiğini duyunca hemen yahudiler ve hıristiyanlar karşılamaya koşarak: "Biz senin ümmetiniz!" diyeceklerse de onlara: "Yalan söylüyorsunuz!" diyerek kendilerini paylayacak ve ashâbının ancak müminler olduğunu söyleyerek onların halifesini arayacak ve onu namaz kıldırırken görünce geri çekilecektir.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'in devamında İsa Aleyhisselâm ve Deccal'den şöyle haber vermişlerdir:

"İmam namazını bitirince İsa Aleyhisselâm:

'Kapıyı açınız!' diyecek ve kapı açılacaktır. Kapının önünde Deccal beraberinde yetmiş bin yahudi olduğu halde bulunacaktır. Hepsi süslü süslü kılıç kuşanmış, yeşil şallı olacaktır. Deccal, İsa Aleyhisselâm'a bakınca tuzun suda eridiği gibi eriyecek ve kaçmaya başlayacaktır. İsa Aleyhisselâm da ona:

'Sana öyle bir darbem vardır ki sen ondan kurtulamayacaksın!' diyecek ve Lüdd'ün doğu kapısı yanında yetişip onu öldürecektir. Allah yahudileri de hezimete uğratacaktır. Artık Allah'ın yarattığı yaratıklardan arkasında bir yahudinin saklanıp da Allah'ın konuşurmayacağı hiçbir şey kalmayacaktır. 'Ey Allah'ın müslüman kulu! İşte bu bir yahudidir. Gel de onu öldür!' demeyen ne bir taş, ne bir ağaç, ne bir duvar, ne de bir hayvan olacaktır. (Yalnız Gargad ağacı bu hükmün dışındadır. Çünkü bu ağaç onların ağaçlarından, konuşmayacaktır.)' (İbn-i Mâce: 4077)

İşte Hadis-i şerif. Bunların sonu belli. Hazret-i Mehdi ve İsa Aleyhisselâm ile yok olacaklar. Bu zulümleri yanlarına kalmayacak.

Ebu Saîd-i Hudrî -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif'lerinde:

"Deccal yahudidir." buyurmuşlardır. (Müslim: 2927)

"Hakiki Deccal Amerika'dan çıkacak.

Allah-u Teâlâ onların öldürülmesini murad ettiği zaman, küffar memleketine sığınmış bir yahudiyi dahi ikrah ettikleri için haber verecekler. Yalnız Amerika haber vermeyecek, çünkü Amerika onlardandır."

Abdullah bin Ömer -radiyallahu anhümâ-dan rivayet edilmiştir:

"Resulullah Aleyhisselâm Vedâ haccı sırasında bir ara: "İnsanlar susup dinlesin" buyurduktan sonra hamd ve senâda bulundu, akabinde Mesih ve Deccal'den uzun uzun söz etti:

“Allah’ın gönderdiği her peygamber, ümmetini onunla korkuttu. Nuh Aleyhisselâm ümmetini onunla korkuttu, ondan sonra gelen peygamberler de korkuttular.

O sizin aranızdan çıkacak. Onun hâli sizden gizli kalmayacak. Rabb’inizin tek gözlü olmadığı size gizli değildir. O ise sağ gözü kör birisidir. Onun gözü dışa fırlamış üzüm danesi gibidir.” (Buhârî. Fiten 17 - Müslim: 169)

Ashâb-ı kiram Hazerâtı’nın devrinde küçük çocuklara Deccal bilgisi verildiği rivayet edilmektedir.

Mehdi Hazretleri’nin zamanında vuku bulan fitnelerden ve kıyametin yakın alâmetlerinden birisi de Deccal’in zuhurudur.

Hazret-i Mehdi’ye verilen o çok büyük azametten ve uzun fütuhattan sonra elinden bu ruhsat alınacak ve Allah-u Teâlâ Deccal’e ruhsat verecek, Deccal hüküm sürmeye başlayacaktır.

Deccal’in bir rivayette sağ gözünün, diğer rivayette sol gözünün kör olduğu bildirilmiştir. Bu ise her iki gözünün sakat oluşundandır. Biri tamamiyle kör, diğeri anadan doğma çikiktir. Sakat bir kimse ilâhlık dâvâsında bulunursa yalancı olduğunu herkes anlar.

Deccal önce peygamberlik daha sonra da ilâhlık dâvâsında bulunacak ve göstereceği hârikulâde şeyler sayesinde bir süre insanları sapıtacaktır.

Günümüzdeki bu bölücüler gizliden gizliye ilâhlık dâvâsı güdüyor, o ise alenen ilâhlık dâvâsında bulunacak ve yahudiler başta olmak üzere birçok kimseler ona tâbi olacaklar.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz, Enes bin Mâlik -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif’lerinde buyurlar ki:

“Taylesan elbiseleri giyinmiş yetmiş bin İsfahan yahudisi Deccal’in emrine girecektir.” (Müslim: 2944)

Deccal Amerika’dan geldiği zaman, yahudiler ona tâbi olacaklar ve ondan sonra Arabistan üzerine yürüyecek.

Deccal çıkınca artık İslâm’ı yaşamak isteyenlere büsbütün güçlükler gelecek. Devr-i Deccal’de yaşıyoruz ve bu devir otuz deccale kadar devam edecek. Otuzuncusu olan ve türemesi beklenen Deccal’in çok büyük fitne ve fücuru olacak.

Rüzgâr gibi bir hıza sahip olarak yeryüzünü dolaşacak, sadece Mekke-i mükerrerme’ye, Medine-i münevvere’ye ve Kudüs-ü şerif’e giremeyecektir.

İmran bin Husayn -radiyallahu anh-den rivayet edildiğine göre Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif’lerinde:

“Âdem’in yaratılışı ile kıyametin kopması arasında Deccal’den daha büyük bir fitne yoktur.” buyurmuştur. (Müslim: 2946)

İslâm bir zaman için büsbütün boğulmaya çalışılacak, büyük sıkıntılara maruz kalınacak. Şimdi böyle gidiyor, ancak kötü gidiyor. Deccal’in devrinde ise çok büyük sıkıntılar olacak. Müslümanlar için bu bir imtihan ve ibtilâdır.

•

Deccal ve ona uyanlarla, yahudilerle çok büyük harpler olacak, nihayetinde Allah-u Teâlâ’nın murad ettiği olacak.

Müslümanlar büyük bir ezginlik, büyük bir kahır altında inledikleri bir zamanda Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm’ı göndererek sevdiği, seçtiği bu sâlih kullarının korkularını kaldıracak, onları kurtuluşa ve felâha erdirecek.

Hadis-i şerif’te şöyle haber verilmiştir:

“Hazret-i İsa, Deccal’i arar ve nihayet Beytü’l Makdis’e yakın bir yer olan Bab-ü Lüdd denilen mevkide yetişerek, onu yok eder.” (Müslim)

Harpler, zelzeleler, afatlar ile insanları yok edecek Cenâb-ı Hakk. İnsanlar birbirlerini yok edecek, memleketler harap olacak. Bitecek yani. Dünya ne yahudiye ne de Çinlilere kalacak. İslâm’a verecek amma insan kalmamış olacak.

Harp; büyük silâhlarla patlayacak. En şiddetli silâhlar en evvel patlayacak, dünya birden bire alev alacak. Bu kâfirler çok zulmetti. Onlar da Allah’u-âlem çok büyük kahra uğrayacak. Amerika’daki yahudiden başka dünyada yahudi de kalmayacak. Onun için yahudinin daha ruhsatı var, İran, Arabistan, Mısır’ın üstüne gidecekler. Bu ruhsat epey devam eder. Hazret-i Mehdi’den sonraya kadar devam eder, sonra İsa Aleyhisselâm çıkar işleri biter. O zamana kadar ruhsatları var.

Allah-u Teâlâ şimdi ruhsat veriyor, gün gelecek müslümanlara ruhsat verecek...

Fâtiha Sûre-i Şerif’inin Tefsiri (22)

Besmele-i Şerife'nin Önemi, Fazileti, Hikmeti ve Esrarı (19)

Hayvan Kesimi ve Besmele (2)

3– Boğazlama; develerde boğazla göğsün birleştiği yere bıçak saplamak (nahr) suretiyle, diğer hayvanlarda ise boğazı kesmek (zebh) suretiyle yapılır. Bu sünnettir. Deveyi davar ve sığır gibi kesmek, davarı ve sığırı da deve gibi kesmek mekruhtur.

Eksiksiz bir boğazlamada, nefes ve yemek boruları ile bunun iki yanındaki iki atar damarın kesilmesi gerekmektedir. Damarları ve boruları kesip kanı akıtabilen her çeşit âlet ile hayvan kesilebilir. (Bıçak, keskin kamaş kabuğu, cam... vs.) Mühim olan âletin keskinliğidir. Yalnız, diş ve tırnakla kesmek yasaktır.

Şu kadar var ki bu âlet hayvana zahmet vermeyecek şekilde keskin olmalıdır. Hayvanı kör bıçakla boğazlamak, yere yatırdıktan sonra bıçak bilemek, ayağından çekip sürüklemek, boğazlarken hayvanın murdar iliğini hemen koparmak, kellesini kesip almak, daha ölmeden derisini yüzmeye başlamak mekruhtur.

Hayvan kuyuya veya bir yere ters vaziyette düşer veya yakalanamazsa herhangi bir yerinin kesilip kanının akıtılması boğazlama yerine geçer.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in de bulunduğu bir yerde, kaçan ve yakalanamayan bir deve okla vurularak öldürülmüştü. Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz bunu tasvip ettikleri gibi **“Böyle durumlarda aynı şeyi yapınız.”** diye de emir buyurmuşlardır. (Buhârî – Müslim)

4– Kesilen bir hayvanın karnından diri olarak çıkan yavru boğazlanır ve yenir. Ölmüş olarak çıkarsa yenmez.

5– Hayvan şer'i usule göre kesilince, vücuttaki kanın büyük bir kısmı dışarıya akar, az bir kısmı da ince damarlarda kalır. Dışarıya akan bu kanı yemek-içmek haramdır. İnce damarların içinde, dalak, ciğer gibi uzuvlarda kalan kan ise akmış sayıldığından et ile birlikte yenir. Hayvanın ödü, bezi, bevl torbası, husyeleri ve tenasül uzvu yenmemelidir, mekruhtur.

6– Bir misafir için **“Besmele”** ile kesilen bir hayvanın eti yenilir. Çünkü misafire ikram lâzımdır. Bu Allah rızası için kesilmiş olur. Besmele ile bile kesilmiş olsa, herhangi bir şahsa tazim için kesilen kurbanların eti haramdır, yenilemez. Çünkü kurban yalnız Allah için kesilir.

7– Diri olup olmadığı bilinemeyen bir hayvan kesilirken; harekette bulunursa, gözünü yumarsa, ayağını çekerse, tüyleri ürperip kalkarsa canlı hükmündedir ve eti yenir.

Şu kadar var ki, yalnız gözünü veya ağzını açması veya ayağını uzatması onun canlı olduğunu göstermez. Bu hayvan ölü hükmünde olup, eti murdardır.

8– Murdar ölen hayvanın etini yemek haram olmakla beraber derisinden, boynuz, kemik ve kılından faydalanmak mubahtır.

Hazret-i Meymune -radiyallahu anhâ- Vâlidemiz'in bir azatlısına sadaka olarak bir keçi verilmiş, o da ölmüştü.

Duruma muttali olan Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz **“Derisini niçin almadınız? Onu tabaklar, faydalanırdınız!”** diye ikazda bulundu. **“O murdar ölmüştü.”** dediklerinde **“Onun sadece etinin yenmesi haram kılındı.”** buyurdu. (Müslim)

Bir Hadis-i şerif'te de “**Onu tabaklamak murdarlığını giderir.**” buyurulmuştur.
(Hâkim)

9– Vahşi tabiatlı olmayan, iğrenç görülmeyen hayvanların etleri helâldir, yenilebilir.

Temiz olmayan şeyleri yemiş olan tavuk, koyun, sığır, deve gibi hayvanları bir müddet hapsetmeden hemen kesip yemek mekruhtur. Şayet yemedilerse veya etlerini kokutmayacak derecede az yemişlerse, hapsedilmeleri gerekmez.

Pislik yiyen tavuklar için hapis müddeti üç gün, koyunlar için dört gün, sığır ve develer için on gündür.

HAZRET-İ MUHAMMED

Aleyhisselâm

Allah-u Teâlâ'nın Nur'u, Âlemlerin Gurur ve Sürûru Muhammed Aleyhisselâm (3)

“Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.” (Enbiyâ: 107)

Kâinatın İsmi “Muhammed Aleyhisselâm'dır.”

Dikkat ederseniz mukarreb bir melek olduğu halde, Miraç gecesinde Cebrâil Aleyhisselâm dahi Sidre-i muntehâ'dan öteye bir adım atamayacağını söyledi. Onun ise içi de dışı da nur olduğu için cismâniyetle huzur-u ilâhî'ye kadar vardı da yanmadı. Aslı nur olduğu için, o nur onun cismîni de kaplamıştı, dışını da ihâta etmişti. Cismâniyetle çıktığı halde ne cismâniyetine, ne de ruhâniyetine bir halel gelmedi ve yanmadı. Çünkü beşeriyet de onun nurundan yaratıldı. Cebrâil Aleyhisselâm mukarreb melek olduğu halde bir adım atamadı. Buradan da mı anlamıyorsunuz, görmüyorsunuz?

Bu husus bu mevzunun özü ve kalbi mesabesindedir.

Ondan başka bir beşere Miraç nasip oldu mu? Olmadı. Çünkü Cebrâil Aleyhisselâm'ın tahammül edemediği bir nura, ondan başka bir beşer tahammül edebilir mi? Aslının nur olduğunu buradan da mı çözediniz? Onun beşeriyeti bizim beşeriyetimiz gibi değildir, onun hıkiyeti bizim hıkiyetimiz gibi değildir. Görünüşü beşerdir, amma meleklerden de efdaldır. Aslı nur olduğu için.

Onun yolunda olan Mümin-i kâmil'ler de böyledir.

Cenâb-ı Fahr-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif'lerinde:

“Mümin-i kâmil olanlar Allah katında bazı meleklerden de efdaldir.” buyurmuşlardır. (İbn-i Mâce)

Mümin-i kâmil olan bir kul, bazı meleklerden efdal, o ise bütün meleklerden efdaldir. Melekler nurdan yaratılmıştır, o ise nurun özüdür, o nurdan nurlar yaratılmıştır. Ona verdiği ruhtan bütün ruhlar yaratılmıştır. Onu yaratmış, onun nurundan âlemleri yaratmıştır. O Sebeb-i mevcûdât'tır, senin hilkiyetin o rahmettedir. Biz onu öyle tanıyoruz.

•

Hazret-i Allah bilinen ve görünen bir varlıktır. Eseri ile görünüyor ve biliniyor. Her şey O'nun, her şey O'ndan... Her şeyi O yaratıyor.

Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz ise bilinmeyen ve görünmeyen bir varlıktır. Herkes anlayamaz. Ancak duyan kulak ve öz akıl sahipleri anlar.

Allah-u Teâlâ'nın varlığı kadimdir, evveli yoktur. Zamandan da, ezelden de önce vardı.

Âyet-i kerime'de:

“O Evvel'dir.” buyuruluyor. (Hadid: 3)

O öyle **“Evvel”** ki, Zât-ı Ecell-ü A'lâ'sından başka hiçbir mevcut yok iken O vardı. Bütün varlıklar O'nun buyurduğu bir tek kelime ile meydana çıkmışlar, **“O!”** emriyle oluvermişlerdir.

Hadis-i şerif'te buyurulduğu üzere:

“Allah var idi ve Allah'tan başka bir şey mevcut değildi.” (Buhârî. Tecrîd-i sarîh: 1317)

Yine de öyledir. Zaman ve mekânı yaratmadan önce O var idi. Onları yaratmadan önce nasıl idiye, yarattıktan sonra da aynıdır.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

“Allah göklerin ve yerin nurudur.” buyuruyor. (Nûr: 35)

Cemâl nurundan ilk önce onun nurunu yarattı. Daha sonra o nurdan âlemleri yarattı, bütün mükevvenâtı da o nur ile donattı. İşte sebeb-i mevcûdât oluşu buradan geliyor. İşte onu tanıyamayanlar, bu nuru göremediler, o lütfa mazhar olamadılar, iman etmiş olmadılar ve küfürde kaldılar. Çünkü İslâm'ın ilk basamağı Kelime-i şehâdet'tir.

Allah-u Teâlâ Hadis-i Kudsî'sinde:

“Sen olmasaydın felekleri yaratmazdım.” buyuruyor. (K. Hafâ. c. 2 sh. 164)

Burada apaçık görülüyor ki Allah-u Teâlâ nurundan onun nurunu yarattı ve o nurdan mükevvenatı donattı, onu yaratmasa idi, mükevvenatı da donatmayacaktı. Onun için Sebeb-i mevcûdât oluşu buradandır. Her canlının Allah-u Teâlâ'ya şükretmesi ve Resulullah Aleyhisselâm'a müteşekkîr olması lâzım, çünkü onunla hayat bulmuştur.

Demek ki o eflâktan değil, eflâk onun nurundan yaratılmıştır. O Sebeb-i mevcûdât'tır, hem de Ebul-ervah'tır. Aynı zamanda âlemlere rahmettir.

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde:

“Biz seni âlemlere rahmet olarak gönderdik.” buyuruyor. (Enbiyâ: 107)

Âlemdeki her zerrede hayat var, o hayat da Habib-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem-i ile kâimdir.

Bu noktada çok ince bir sır arzedelim:

Allah-u Teâlâ'nın yarattığı her zerrede ulûhiyet sırları mevcut olduğu gibi, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz'in de **“Rahmeten lil-âlemîn”** oluşu sebebiyle; insanlar olsun, hayvanat olsun, nebâtat olsun, cemâdat olsun, bütün yaratıklarda mânevî bir hayat ve bereket, Rabbânî bir feyiz mevcuttur. Yaratılmış her zerrede mevcut olan mânevî hayat onun rahmetinden ötürüdür.

Çünkü Allah-u Teâlâ nurundan Nur'unu yaratmıştır, o nurdan mükevvenatı donatmıştır. Bu ise onun **“Rahmeten lil-âlemîn”** oluşundandır.

Allah-u Teâlâ onun yüzü suyu hürmetine bize nimetler ihsan ediyor. Dünya saâdetine ahiret selâmetine erdiliyor. Hep onun bereketi yüzü suyu hürmetine...

Bir beşer için bundan büyük bir saâdet olabilir mi? Allah-u Teâlâ'ya onu gönderdiğinden ötürü şükür, Resulullah'a da gerçekten sonsuz Salat-ü selâm getirmek, gönülden bağlı olup teslim olmak gerekmez mi?

İşte Seyyid-i Kâinat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz de âlemlere rahmettir, bütün insanlık ondan hayat bulmuştur.

Bu Âyet-i kerime ile zât-ı şerif'i müstesnâ bir mahiyet kazanmıştır. Varlığı bütün varlıklar için en büyük rahmettir. Rahmet-i ilâhî'nin tecessüm etmiş bir tecellisidir. Allah-u Teâlâ'nın bütün âlemleri bir kimsede toplaması elbette mümkündür.

Bir Âyet-i kerime'sinde de:

“O sizden iman edenler için bir rahmettir.” buyuruyor. (Tevbe: 61)

Eğer Allah-u Teâlâ onu göndermeseydi, iman etmen için sana lütuf etmeseydi hâlin nice olurdu?

Bu sebepledir ki, eğer okuyabilirsiniz:

Kâinatın ismi “**Muhammed Aleyhisselâm’dır.**” yazısını göreceksiniz.

Senin gözün bu nuru görmüyorsa, körse, güneşin suçu nedir?

Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz’in hepsi birer nurdur. Nur olduklarından dolayı Allah-u Teâlâ onların cesetlerini toprağa haram kılmıştır, toprak onların cesetlerini çürütemez.

Resulullah Aleyhisselâm ise nurların nurudur. Aynı zamanda Peygamber Aleyhimüsselâm Efendilerimiz’den her biri Resulullah Aleyhisselâm’ın alınıdaki emanet nurunu taşıdıkları için ayrı bir şeref ve meziyete mazhar olmuşlardır. O nur alınlarının sağ tarafının köşesinde durur, alından alına geçer.

Evs bin Evs -radiyallahu anh-den rivâyete göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz:

“Günlerinizin en faziletlisi Cuma günüdür. O günde benim üzerime çok salâvât getirin. Zira sizin salât ve selâmlarınız bana arz olunur.” buyurdu.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm-:

“Yâ Resulellah! Getirdiğimiz salâvât size nasıl arz olunur, halbuki siz çürümüş bulunacaksınız.” dediklerinde, Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz şöyle cevap verdiler:

“Allah-u Teâlâ peygamberlerinin cesetlerini yeryüzüne haram kılmıştır.” (Ebu Dâvud)

Abdullah bin Mesud -radiyallahu anh-den rivayet edilen bir Hadis-i şerif’te ise şöyle buyurulmaktadır:

“Yeryüzünde Allah’ın gezici melekleri vardır. Ümmetimin selâmını bana tebliğ ederler.” (Nesâî)

Muhterem Ömer Öngüt -kuddise sırruh- Efendi Hazretleri'nin Hayat-ı Saadetlerinden İnciler ve Hatıralar (122)

Şifâya Vesile Bir Reçete:

Hasta bir kardeşimize Őu reęeteyi verdiler:

“Cenâb-ı Fahr-i Kainat -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i Şerif’lerinde;

“Zemzem suyu ihlâs ve yakîn ile içilirse her derde devâdır.” buyuruyorlar. (C. Sağır)

(Ve nünezzilü minel-kur’âni mâ hüve Őifâun ve rahmetün lil-mü’minîne ve lâ yezîdüzzâlimîne illâ hasâra)

“Biz Kur’an’dan öyle Şeyler indiriyoruz ki, müminler için Őifâ ve rahmettir. Zâlimlerin ise yalnızca ziyanını artırır.” (İsrâ: 82)

Âyet-i kerime’sini okuyun.

Sonra bir Fatihâ-i Şerif okuyun, aç karnına üç yudum için ve buna devam edin. Her içiŐte bunları okuyun. Fatihâ-i Şerif zaten baştanbaŐa Őifâdır.

Bundan birkaç sene evvel ülserle yakalanmıŐtık. Bu Hadis-i Şerif’i görünce hemen tertip üzere devam ettik. Cenâb-ı Hakk Őifa ihsan buyurdu. İki sene sonra yine geldi. Yine başladık yine giderdi. Üç sene sonra tekrar geldi. Fakat içmeye cesaret edemedik. Çünkü sıkıntı insanı Cenâb-ı Hakk’a yaklaŐtırıyor. Sıkıntı ile acı arasında tatlı bir yol bulduk.

Bir defasında biraz fazla sıkıŐtırmıŐtı, az bir Şey içmiŐtik, bir daha da gelmedi.

Demek istediđimiz Őu ki, Cenâb-ı Hakk ülseri üç defa onunla giderdi.”

Huzur:

“Bugün huzur hacıda yok, hocada yok, zenginde yok, fakirde yok. Huzur nasıl temin edilir?”

Tarif ediyorum:

Herkes uyurken sen uyanık ol, herkes gülerken ağlamadan evvel sen ağla. Selim bir kalple huzur süregelir. İnsan Hazret-i Allah’a tam bir kalple yönelirse, ibadet-taatine ihlâsla devam ederse ilk lütuf olarak Cenâb-ı Hakk onun kalbine huzur indirir.

Huzuru olan kimse aç olmuş, tok olmuş mevzu değil. Niçin?

Huzur var.

İnsan kuru ekmekle de doyar, ama huzursuz hiçbir şey yapılmaz. Onun için mümkün olduğu kadar kalbini boş bulundurmaman lâzım. Hazret-i Allah'ın zikriyle, fikriyle meşgul olman lâzım ki, şeytan size ne oyun ne iğvâ versin. İğvâsı fındık kabuğu kadar, büyütüyorsun. Onunla oyalanıyorsun. Neticede hiçbir şey yok. Onu şeytan yapıyor."

Biz Hep İsyandayız, O Hep İhsanda:

"Hazret-i Allah kullarına karşı çok rahmetli ve çok merhametlidir.

Allah'ımızın o lütuf rahmetine, bizim isyanımız mani oluyor, kalkan mesabesinde oluyor.

İşlediğimiz büyük isyanlara karşı, rahmet yerine taş yağsa hakikaten müstahakız.

Bu rahmet-i ilâhiye hep Allah'ımızın merhametinden husule geliyor. O dilediği gibi verir.

Bize kalsa hemen yok etmek istiyoruz. O ise o kadar isyanımıza rağmen, yine de merhametiyle bizi lütuf nimetleri ile merzuk ediyor.

O ancak ve ancak Hazret-i Allah'a ait bir ihsandır.

Biz hep isyandayız, O hep ihsandadır."

Allah Korkusu Nispetinde:

"Hazret-i Ömer -radiyallahu anh- Efendimiz'in Kudüs-ü şerif'teki rahibe;

"Hazret-i Allah'ın indinde bir köle ile halife Ömer arasında ne fark var?" buyurmaları bizim için ne güzel numunedir.

"Allah katında en üstün olanınız Allah'tan en çok korkanınızdır." (Hucurât: 13)

Âyet-i kerimesi mucibinde farkiyet Allah korkusu nispetindedir.

Bizdeki prensip şu:

Bu yolda büyüklük-küçüklük yok. Hazret-i Allah'ın ihsanı ile başbaşa kalıp, O'nun ikram ve ihsanını beraberce yiyelim diyoruz. Bizdeki gaye bu efendim."

Allah'ımın ihsanı Yeter:

“Madde insanı acayip duruma koyuyor. İşte bizim maddeye yaklaşmayışımızın sebebi budur.

Çalışacağım, Allah'ımın ihsanı yeter. Allah'ım bu yolda kölelik lütfunu bahşetmiş, ondan büyük nimet mi olur? Bir de onu alet edip, başkasının çalıştığını mı menfaat bileyim? Yetmez mi o lütuf?

Hiç kimsenin hiçbir parası, hiç kimsenin lokması istenmiyor.

Bu bizim çok çekindiğimiz bir noktadır. Bizim görüşümüz şöyle ki; bütün cihana sultan olmaksızın Hakk ile olup kabirde olmak bizim için her şeyden daha hayırlıdır.

Bu durumu daima muhafaza etmek lâzım. Allah'ımız bizi bize bırakmasın. Kendi hıfz-ı himayesinde bulundurduklarından etsin.

Ufacık bir madde ahengi bozuyor.”

EVLIYÂ-İ KİRAM

-Kaddesallahu Esrârehüm-

HAZERÂTI'NIN

**"HÂTEMÜ'L-EVLIYÂ" HAKKINDAKİ
BEYAN ve İFŞAATLARI (245)**

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sirruh- (49)

İnsanın Yaratılışı Hakkında Bir Mesele (1)

Ebu Abdullah [bin Ali el-Hakîm et-Tirmizî] -rahimehullah- buyurdu ki:

Hiç şüphesiz Allah -Tebâreke ismehû- Âdem'i bu Arz'dan, yani yeryüzünden yarattı ve onu bir terkible terki etti. O'nun yağmuru, O'nun gelir-geçim ve kılık-kıyâfet için yeryüzünden çıkaracağı şeylere ulaşmayı sağlar. Yaratılanlar ondandır, O'nun başlangıcı ondandır, onun dönüşü de yine O'nadır.

Nitekim O, inzâl buyurduğu Âyet'inde şöyle buyurmuştur:

“Yeryüzünde ne ki varsa hepsini sizin için yaratan O'dur.” (Bakara: 29)

Bize bu haber verdiklerinin tümü bizim yaratılışımız ve ona göre de ecelimizle ilgilidir. Yiyecekler, içecekler, giyecekler, binekler, nikâh edilenler, hizmetçiler, onun metâları ve kendisine itibâr edilenler de onunla alâkalıdır.

İşte dünyada iştah kabartılanlar bu şeylerdir.

Sonra da birtakım tabakalar vardır. Onlardan ilâhi nura mahrem olan bir kimse, sizin için delâlet ettikleri bâtına ve zâhire göre tek bir temele dayanan apaçık delillere ihtiyaç duyar.

Onlardan Rabb'inin rahmetini idrâk eden kimse ise O'nun hidâyetine mazhar olmuştur; onun üzerinde bulunan kişi ilâhi nurun kendisinde var edilmesiyle O'nun hidâyetine erişmiştir.

Hepsini ise, yarın:

“Bir fırka cennette, bir fırka ise çılgın alevli cehennemde” (Şûrâ: 7) olması için “Dârü's-selâm”a; yâni “Selâmet yurdu”na dâvet eder ve:

“Allah dilediği kimseyi doğru yola hidâyet eder.” (Bakara: 142; Nûr: 46)

Cennet için birtakım dereceler yaratılmıştır. Sonra O'na ulaştıracak olan yol açıldığı vakit, Tevhîd ehli (muvahhidler) için de birtakım tabakalar olacak, O'nunla aralarında açmış olduğu yolu üzere cennete konulacaklardır.

Sonra akıl da onların aralarında paylaştırılmış, yükseltilmiş ya da işlevsiz kılınmış; hepsinin de aklın gerektirdiği üzere O'na icâbet etmesiyle bu yol sayesinde O'na ulaşmaya gayret etmeleri için, uzak bir gün aralarında açıkça görünür hâle getirilmiştir.

Onlardan kiminin akli hardal tanesi gibi bir muvâzeneye eriştirilmiş, kimilerinin akli ise göklerle yerler arasında bir muvâzeneye kadar yetişmiştir.

İşte bu, dünya ömrünün ateşi içinde dönüp dolaştıktan sonraki cennet dereceleri arasında en sonuncudur. İşte indirdiği Kitap'ta Allah'ın vafettiği gibi; ondan çok az hisse alacağı duyurulan ya da kendi ateşini görecek olanların dışında bırakılacağı cennetin derecelerinin en yükseği budur.

İşte bu, tamamen tersine döndüren şirkin dışında, dünyada her zulüm ve hayasızlıktan kendini korumuş, seçkin ve mümeyyiz, arı ve temiz bir Tevhîd'le Rabb'ine doğru yürüyüp gitmiştir.

O'nun gizli ve perde altında tutulan iyiliği, hiçbir iyiliğin miktarıyla kıyas edilemez. Nitekim son adımı da yine Tevhîd'ledir, ziyetinin ve süsün her türlüşünden kendisini korur, her mücevheri kendisinden uzaklaştırır.

İnsanlara karşı takat getirebilme ve direnme konusunda da tenzihe şâyândır.

Her iki aklın da birbiri arasındaki farkı, derecelerinin arasındaki fark nispetindedir.

Onlardan bir tabakaya akıldan yana ihsan edilenler, bu yolda O'na seyrediş şekillerinin gücüne göredir. Onlar yeryüzünün ziynet ve süsünü nefislerine gösterdikleri vakit, ona hem güler hem de onu kötülerler.

Allah-u Teâlâ'nın Sevgilileri'nin İfşaatlarına İzah ve Açıklamalar (178)

Abdülkerim-i Cîlî -Kuddise Sırruh- (4)

“Kimsenin Erişemeyeceği Bir Makam.”

Abdülkerim-i Cîlî -kuddise sırruh- Hazretleri “El-İnsanü'l-kâmil” isimli eserinde şöyle buyuruyorlar:

“Her kim bu yakınlık makâmına vâsıl olursa, o kimse Hâtemü'l-evliya olup, hitam (hatemiyet) makâmında Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-in vârisidir. Çünkü bu yakınlık makamı, ‘Makâm-ı Mahmud’ ve ‘Vesîle makâmı’dır. Oraya kadar vâsıl olan velinin vardığı yer, kimsenin erişemeyeceği bir makamdır.” (‘El-İnsanü'l-kâmil’; sh. 455. çeviren: A. Mecdi Tolun)

Bu zât-ı muhterem en ince sırlardan bahsetmiş; gerçek vuslattan, Hakk’a yakınlığın, Resulullah Aleyhisselâm’a ihsan ettiğini ihsan etmekle mümkün olacağını, yani ona ne bildirirse ona da onu bildirmekle mümkün olacağını ifşâ etmiştir.

“Kimsenin erişemeyeceği bir makam.” buyuruyor.

Hâtem-i velî'ye ezelden neler ihsan edeceğini Allah-u Teâlâ ona duyurmuş.

•

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri bu ordunun o ordu olduğunu açık bir şekilde beyan etmekte ve şöyle buyurmaktadır:

“Âhir zamanda Mehdi yokken, henüz yaklaştırılıp seçilmemişken; aradaki boşlukta, Hâtem'ül-velâye'den başka adaleti (hakkaniyeti) ayakta tutacak kimse olmaz. Ve o, bütün veliler üzerine o devirde, Allah'ın hücceti olmaya muvaffak olur.

İşte bu son evliyâ âhir zamanda; Allah-u Teâlâ'nın bütün peygamberler üzerine hücceti olan ve kendisine Hâtemü'n-nübüvvet verilmiş olan, son peygamber Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem- gibi olur.” (‘Hatmü'l-velâye’; Fâtih no.: 5322, 168^b yaprağı)

Bu zât-ı muhterem'lerin beyanlarına bakın, bir de bu ortadaki icraatlara bakın. Allah-u Teâlâ bu zâtlara asırlarca evvel bu durumu göstermiş, size açıklıyorum.

•

Nitekim Karabaş Veli -kuddise sırruh- Hazretleri buyururlar ki:

“Peygamberlerin ve velilerin bu iki Hâtem’ine tahsis edilenin, ikisinden başkasına akıtılması bahis mevzuu olamaz. Bilâkis onun hâlinin ve elde edilişinin zorluğu apaçıktır.

Çünkü kanal ikidir:

Nebilerin ve risâletin kanalı, onlarla ilgili olan her şeyin elde ettirildiği ve emânet edildiği Efdâlü'l-Kâinat Muhammed Mustafâ Aleyhisselâtü vesselâm’dır.

Velâyet kanalı ise Hâtemü'l-evliyâ olan bir imamdır. O Hâtemü'r-rusul’ün bir parçası, tâbisi ve aynı zamanda onun bâtın şeriatî hususundaki vârisidir.” (Kâşifü'l-Esrâr, Hacı Mahmud ef. no: 225, 24^b-27^b yaprağı)

Hakk’kın desteği olduğu için bu **“Velâyet”** hepsinden üstündür. Diğer velilerin velâyetinde vasıta var. Onda ise vasıta yok. Üstünlük oradan geliyor.

Allah-u Teâlâ öyle murad etmiş, o kandili O koymuş, o nuru O koymuş. **“Oradan alacaksınız.”** buyurmuş. Yoksa kişide hiçbir şey yok.

•

Muhyiddîn-i İbnü'l-Arabî -kuddise sırruh- Hazretleri **“Fütûhâtü'l-Mekkiyye”** adlı eserinde; **“Hâtemü'l-velâye”** ile zuhûr edecek olan kimsenin, Hâtemü'l-enbiyâ Aleyhisselâm’ın has velâyet’ine vâris ve onun hem soy, hem de ahlâk sülâlesine mensup bir kimsenin vâris olacağını beyan buyurmuştur:

“Bu onun sülâlesinden ve neslindedir. Hatm onun yalnız hissî sülâlesinden değil; onun -sallallahu aleyhi ve sellem- hem soy, hem de ahlâk sülâlesinden olacaktır.” (c. 3, s. 89)

Demek ki aranan ve duyurulmak istenen iki şey var; birisi Resulullah Aleyhisselâm’ın soyu, ikincisi onun ahlâkı. Çünkü Allah-u Teâlâ onun ahlâkının en üstün bir ahlâk olduğunu bildirmiştir. Binaenaleyh onun emanetçisi, onun taşıyıcısı olduğu için bu isim ona da söylenir. Ona atfedilen ona da atfedilir. Çünkü o onun vekilidir, onun hâtemidir. Allah-u Teâlâ’nın Hâtem-i nebi’ye verdiği aynısı ona intikal ettiği için aynı ismi o da taşıyor. Niçin? Hâtem olduğu için.

Müeyyedüddîn Mahmud el-Cendî -kuddise sırruh- Hazretleri **“Şerhü'l-Fusûs li’ş-Şeyh Müeyyedüddîn el-Cendî”** isimli eserinin son satırlarında; Hâtemü'l-enbiyâ Aleyhisselâm’a sâlat-ü selâmda bulunduktan sonra, onun bâtın vârisi olan Hâtemü'l-evliyâ’ya da Salât-ü selâm’da bulunarak şöyle buyurmuştur:

“Allah’ın salâtı resullerin ve nebilerin Hâtem’inin ve onun Hatemiyyet hususundaki en kâmil vârisi olan, Muhammedî velilerin Hâtem’inin üzerine olsun!” (“Kitâbu Şerhü’l-Fusûs li’ş-Şeyh Müeyyedüddîn el-Cendî”; Şehid Ali Paşa, no.: 1240, 439^b-440^a yaprağı)

Çünkü o iki kandili o zaman yarattı, o zaman koydu. O onun velâyetine sahiptir.

Buradaki murad; Mustafa’nın yine gelmesidir. Çünkü bu kandilin içinde onun mevcudiyeti var.

•

Hâtem-i veli’yi Allah-u Teâlâ’nın gönderdiğinin en büyük dellilerinden birisi de şudur:

Hakîm et-Tirmizî -kuddise sırruh- Hazretleri **“Nevâdirü’l-Usûl”** adlı eserinde buyurur ki:

“O öyle bir kimsedir ki, ona yeryüzünde: ‘Ey Vâhidî!’ diye nidâ eden doğru söylemiştir.” (c. 1, s. 613)

Bunun sır ve esrârı şu ki; Allah-u Teâlâ onda tecellî etmiştir. Ona **“Allahlık”** diyen doğru söylemiştir.

Bu noktayı çözmeye de çalışmayın. Mârifetullah ehlinin ilmi dahi bu ilim karşısında kabuk kalırsa, buraya kim girebilir? O öyle tecellî edip öğretmiş. Onun muallimi halk olsaydı, halk sapıtıp giderdi.

Allah-u Teâlâ dilediğini ona bildirir, gösterir, duyurur, buldurur. Çünkü O’nunla halleşiyor. Onu O bilir.

•

Onun ilmi ilmullahtır, yani ona ilim Allah-u Teâlâ tarafından gelir. O doğrudan doğruya Allah-u Teâlâ’nın ilmiyle, hilmiyle, desteği ile yürüyor.

Ebu Derdâ -radiyallahu anh-den, Resul-i Ekrem -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz’in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“Allah-u Teâlâ İsa Aleyhisselâm’a hitaben:

‘Yâ İsa! Ben senden sonra öyle bir ümmet getireceğim ki, onlar sevdikleri bir şeyle karşılaşılırsa Allah’a hamd ve şükrederler. Hoşlanmadıkları bir şeye rastlarsa sabrederler ve Allah’tan ecir beklerler. Bunların ilimleri ve hilimleri yoktur.’ buyurdu.

İsa Aleyhisselâm:

‘Yâ Rabb’i! İlimleri, hilimleri olmadığı halde, onlardan bu işler nasıl sadır olabilir?’ diye sordu.

Cenâb-ı Hakk:

‘Onlara kendi ilmim ve hilmimden ihsan ederim.’ buyurdu.” (Ahmed bin Hanbel)

Onun için çok yüksek olacak. Niçin? Allah-u Teâlâ'nın ilmi ve hilmi olduğu için.

Hem O gönderdi, hem ilim verdi, hem de hilim verdi.

O'nun gönderdiği aşikâr, ilim ve hilim verdiği âşikâr, O'nun desteklediği de âşikâr olduğu meydana çıkıyor.

TASAVVUF'UN ASLI HAKİKAT VE MARİFETULLAH İNCİLERİ

Hâtem-i Enbiya Muhammed Aleyhisselâm ve Ashâb-ı Kiram (3)

Ashâb-ı Kiram (2)

Çünkü Resulullah Aleyhisselâm önce tek başına dâvete başladı. Sonra Allah-u Teâlâ kendisi ile birlikte iman edenlerle incecik yeşeren bir ekinin zamanla kendisinden meydana gelen diğer parçalarla güçlenerek ekin ekenlerin hoşuna gidinceye kadar güçlenmesi gibi güçlendirdi. İşte Resulullah Aleyhisselâm ve Ashâb-ı kiram'ı böyle hoş, mükemmel, intizamlı, güzel bir ekin gibi yetiştirilmiş bir ordudur.

“Allah böylece onları çoğaltıp kuvvetlendirmekle kâfirleri öfkelenendirir.” (Fetih: 29)

Bu misallerde anlatıldığı üzere onların Allah-u Teâlâ tarafından övülmeleri, yüce vasıflarla vasıflandırılmaları, cihanşümül bir intişara nail olmaları kâfirlerin öfkelerini artırmaktadır.

Ashâb-ı kiram'a öfke duyan, onların kusurlarını diline dolayan bir kimse bu Âyet-i kerime'ye göre küfre düşer. Çünkü Allah-u Teâlâ onlardan övgü ile söz etmiş ve onlardan râzı olmuştur. Bu ise onlara yeterlidir.

“Allah iman edip salih ameller işleyenlere, hem mağfiret hem de büyük bir mükâfât vâdetmiştir.” (Fetih: 29)

O'nun vaadi doğrudur, gerçektir, asla değişmez ve değiştirilemez.

Âyet-i kerime’de geleceğin fetihleriyle İslâm’a girip güzel hizmetler edecek kimselerin bağışlanacakları, büyük mükâfatlara erecekleri müjdelenmiş oluyor.

Ashâb-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtından sonra kıyamete kadar Muhammed Aleyhisselâm’ın nurlu yolunda bulunanlar da bu müjdeye dahildirler. İlâhî rahmet ve inayet bütün müminleri kuşatmaktadır.

Muhacirler ve Ensar:

Müslümanlar Mekke’den göç ettikçe, onları Medine’de Evs ve Hazreç kabileleri hürmetle karşılıyorlar, yer gösteriyorlar ve yardım ediyorlardı. Onun içindir ki Medine’li müslümanlara “**Ensar**”, hicret eden Mekke’li müslümanlara ise “**Muhacir**” denildi.

Onlara bu ismi Âyet-i kerime’sinde bizzat Allah-u Teâlâ vermiştir:

“İslâm’da birinci dereceyi kazanan Muhâcirler ve Ensâr ile onlara sadâkatle güzellekle tâbi olanlardan Allah râzı olmuştur. Onlar da Allah’tan hoşnut olmuşlardır.” (Tevbe: 100)

Kendilerine lütuf ve ihsan buyurmuş olduğu dünyevî ve uhrevî nimetlerden ve hususiyetle kendilerini bütün nimetlerin üzerinde olan rızâ-i Bâri’sine nâil buyurduğundan dolayı bir şükran ifadesi olarak kalben fevkalâde mahzuz bulundular.

Muhacirîn-i kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı Resulullah Aleyhisselâm’ı ilk önce tasdik eden, onun uğrunda her türlü zahmetlere ve fedakârlıklara katlanan zatlardır. Dinlerini korumak için yurtlarından aşiretlerinden ayrılmışlar, Resulullah Aleyhisselâm’a samimi bir merbudiyet göstermişlerdir.

Ensâr-ı kiram -radiyallahu anhüm- Hazerâtı’na gelince; birçok kimselerden önce Mekke-i mükerreme’ye gelerek Resulullah Aleyhisselâm’ı tasdik etmişler, onu kendi memleketlerine dâvette bulunmuşlar, hicret eden din kardeşlerine pek çok yardımlar yapmışlar, İslâmiyet’in intişarı için pek çok çalışmışlardır.

Bu güzel işlerde onlara uyup, onlar gibi güzel işler yapan, kıyamete kadar onların yaptıkları işleri kendisine numune alan ve onların izinden giden bütün müslümanlar da üçüncü zümreyi teşkil etmektedirler.

Allah-u Teâlâ Muhacir ve Ensar’ın en önde ve ileri gelenleriyle, görürcesine kıyamete kadar onlara uyanlardan râzı olduğunu haber vermiştir.

“Allah onlar için, içinde ebedî kalmak üzere altlarından ırmaklar akan cennetler hazırladı. İşte bu en büyük bahtiyarlıktır.” (Tevbe: 100)

Bu bahtiyarlıktan daha büyük bir bahtiyarlık düşünülemez. Öyle bir kazançtır ki, bundan öte herhangi bir kazanç yoktur.

İSLAM İLMİHALİ

Ölümün Hakikati Cenaze İşleri ve Berzah Hayatı (7)

Uyku ve Ölüm:

Allah-u Teâlâ Âyet-i kerime'sinde kullarını geceleyin uykularında kendilerinden geçirmek suretiyle öldürdüğünü beyan buyuruyor:

“Sizi geceleyin öldüren O’dur.” (En’âm: 60)

Ruh uyku halinde zâhirden bâtına geçer. İnsan uykuya daldığı zaman ölü gibi kendini kaybeder, şuur ve idrakine sahip olamaz. Çünkü uyku küçük ölümdür. O artık her haliyle Allah-u Teâlâ'nın kabza-i ilâhisindedir. Onu yeniden hayata döndürecek yegane kudret O’dur.

“Gündüzleyin ne yaptığınızı bilir.” (En’âm: 60)

O'nun ilminde hiçbir şey gözden kaçmaz. İster iyilik yapsın ister kötülük işlesin. O'nun katında hepsi bilinmektedir. İyilik yapanları mükâfatlandırır, kötülük yapanları cezalandırır.

“Sonra belirlenmiş süre tamamlansın (eceliniz gelsin) diye gündüzün sizi diriltir.” (En’âm: 60)

Uykudan uyanan insanlar tekrar hayata geçerler. Gün be gün bu deveran devam eder, tâ ki ömür tamamlanıncaya kadar. Nihayet Allah katında herkes için ayrı ayrı belirlenmiş olan ecel gelir, büyük ölüm gerçekleşir. Artık kaçmak için hiçbir sığınak yoktur.

“Sonra dönüşünüz O’nadır.” (En’âm: 60)

Büyük ölümden sonra dirilmek suretiyle varıp sığınılacak yegâne makam O'nun huzurudur..

“Sonra da O, yaptıklarınızı size haber verecektir.” (En’âm: 60)

İlk insandan son insana kadar dünyaya ne kadar insan gelip geçmişse; hepsini birden diriltecek, kabirlerinden çıkaracak, mahşere sevkedecek, hesaba çekerek mükâfat ve mucâzâtını verecektir.

Bu Âyet-i kerime ayrıca uykunun ölüme, uyanmanın da yeniden dirilip kalkmaya açık bir delilidir.

Bundan sonra Allah-u Teâlâ azamet ve ululuğunu beyan ederek şöyle buyurmaktadır:

“O, kullarının üzerinde yegâne kudret ve tasarruf sahibidir.” (En’âm: 61)

Yarattıklarını emir ve iradesi altında döndürür, her şeyde her hadisede azametini gösterir.

Bütün mahlukat O’nun kahhar olan hakimiyeti ve kudreti altındadır.

Allah-u Teâlâ büyük ölüm esnasında bedenlerdeki ruhları kabzetmek üzere vazifeli melekleri göndermek suretiyle ruhları alanın da, uyuma esnasında küçük ölüm ile ruhları alanın da kendisi olduğunu Âyet-i kerime’sinde beyan buyurmaktadır:

“Allah öleceklerin ölümleri anında, ölmeyeceklerin de uykuları esnasında ruhlarını alır.

Ölmelerine hükmettiği kimselerin ruhunu yanında tutar, diğerlerini belli bir süreye kadar (bedenlerine) gönderir.” (Zümer: 42)

İnsanlar uyanırken de uykuda iken de Allah-u Teâlâ’nın murakabası altındadırlar.

Allah-u Teâlâ ömürleri tamam olmayıp ölmeyecek olanların ruhlarını alır, uyanıncaya kadar tutar, cesetlere bırakmaz sonra uyanırlar ve hayatları mukadder ecelleri gelinceye kadar devam eder.

Ömrü tamam olmuş, eceli gelmiş olanların ruhlarını ise tutar, bedenden alâkasını keser ve onlar bir daha uyanamazlar. Kıyamete kadar da bir daha o bedene dönüşü mümkün olmaz.

“Şüphesiz ki bunda iyi düşünen kimseler için öğütler ve ibretler vardır.” (Zümer: 42)

Ölürken ve uykuda iken ruhların alınmasında, bunların alıkonulmasında veya belli bir süreye kadar bırakılmasında, Allah-u Teâlâ’nın azametinin enginliğine, kıyametin ve haşrin gerçekleşeceğine pek büyük ve açık deliller vardır.

Ebu Hüreyre -radiyallahu anh- den rivayet edildiğine göre, Resulullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Efendimiz Hadis-i şerif’lerinde şöyle buyurmuşlardır.

“Sizden biriniz yatağına yatacağı zaman yatağını silksin. Çünkü oraya neler girdiğini bilemez. Sonra şöyle duâ etsin:

Ey Rabb’im! Ancak senin isminle yanıma yatağa koydum ve ancak senin iradenle kaldırılabirim. Ey Rabb’im! Uykudayken ruhumu alırsan bana rahmetini ihsan et. Tekrar cesedime yollarsan sâlih kullarını muhafaza ettiğin gibi muhafaza buyur.” (Buhârî. Tecdîd-i sarîh: 2147)

ASHÂB-I KİRÂM -Radiyallahu anhüm- HAZERÂTI'NİN HAYATI

"Ashâbım Yıldızlar Gibidir. Hangisine Uyarsanız Hidayeti Bulmuş Olursunuz." (Beyhâkî)

HAZRET-İ EBU BEKİR SİDDİK -Radiyallahu Anh- (91)

Yalnız O'nun Rızâsı İçin:

Âsım bin Adıyy -radiyallahu anh- anlatıyor:

Ebu Bekir -radiyallahu anh- ayağa kalktı, Allah'a hamd ve senâ ettikten sonra şu konuşmayı yaptı:

"Allah yalnız kendi rızâsı için yapılan amelleri kabul eder. O halde amellerinizle Allah rızâsını amaçlayınız. Biliniz ki Allah için ihlâsla yaptığınız ameller ifa ettiğiniz gerçek birer taat, ödediğiniz borçlardır. Fakr-u zaruret ânında ihtiyacınızı karşılamak üzere fânî günlerden ebedî hayata gönderdiğiniz azıklardır.

Ey Allah'ın kulları!

Ölenlerinizden ibret alınız, sizden öncekileri düşününüz, dün neredeydiler, bugün neredeler? Hani o zorbalar neredeler? Harp meydanlarının bahadırları, muzafferleri diye anılan o savaşçılar neredeler? Zaman kendilerini ezdi, hepsi çürüdüler, "Pisler pislere müstehaktır" sözüne makes oldular.

Yeryüzünü mamur hâle getiren o hükümdarlar, hani neredeler? Adları sanları unutuldu, birer hiç oldu, amelleriyle başbaşa kaldılar. Dünya artık başkalarının dünyası! Yerlerine biz geçtik. Eğer kendilerinden ders alırsak kurtuluruz, aldanırsak onlar gibi oluruz!

Hani parlak yüzlü güzellik timsali kişiler, gençlikleriyle böbürlenener, neredeler? Hepsi toprak oldu. Şimdi, yapmadıkları ibadetlerden dolayı nedâmet duyuyorlar.

Şehirler yapıp çevrelerini surlarla tahkîm edenler, oralarda hayret verici eserler yapanlar, neredeler? Onları kendilerinden sonra gelenlere bıraktılar. İşte meskenleri! Virân olmuş... Kendileri de kabrin karanlıkları içinde "Onlardan birini görüyor veya sesini işitebiliyor musun?"

Ecelleri sona ermiş oğullarınız, kardeşleriniz, neredeler? Önceden gönderdiklerine kavuşup onlarla başbaşa kaldılar, ölüm sonrası bedbahtlık yahut mutlulukla yüzyüze geldiler.

İyi dinleyiniz!

Allah öyle bir Allah ki O'nun ortağı, eşi, benzeri ve dengi yoktur. O'nun ile yarattıkları arasında bir soy yakınlığı yok ki bu sayede Allah onlara hayır versin, onlardan kötülüğü uzaklaştırsın. Allah'ın azabından kurtaracak yegâne şey onu dinlemek, emirlerine uymaktır. Biliniz ki sizler âciz kullarsınız. Allah katında olan şeyler ancak O'na saygı göstermekle elde edilir.

Dikkat ediniz!

Neticesi cehennem olan bir hayır (mutlu görünen hayat) hayır değildir. Sonucu cennet olan bir şer de (sıkıntı ile geçen hayat) şer değildir.” (Taberânî)

•

Bir başka konuşmasında da şöyle buyurmuşlardır:

“Size Allah'tan korkmanızı, Allah'ın size kanun olarak yapıp gösterdiği emrine sarılmanızı tavsiye ederim. Kelime-i Tevhid'den sonra İslâm'ın en vecîz kelimesi Allah'ın idarenizi kendilerine tevdi ettiği kimseleri dinleyip onlara saygı göstermenizdir. İyiliği emredip, kötülükten sakındıran bir vâliye itaat eden, kurtuluşa ermiş, üzerine düşen vazifeyi yerine getirmiştir.

Aman nefsinizin hevasına uymayın! Nefsin hevasına uymaktan, tamahkârlıktan ve öfkeden korunmuş kişi felâh bulmuştur. Sakın böbürlenmeyin. Topraktan yaratılıp neticede tekrar toprağın bağına dönecek ve haşerata yiyecek olan birinin böbürlenmesi yersizdir! Kaldı ki o bugün sağ ise yarın ölecek. O halde her gün ve her saat amel ediniz. Mazlumun duâsından sakınınız, kendinizi ölümler arasında sayınız. Sabrediniz, çünkü tüm ameller sabırla gerçekleştirilir. Haramlardan sakının, çünkü sakınma fayda verir. İbadet ediniz, ibadet kabul edilir.

Allah'ın sizleri sakındırdığı azabından sakınınız. Allah'ın sizlere vaad ettiği rahmetine koşuşun. Anlayışlı olun ki anlayışlı muamele göresiniz, yasaklardan korunun ki korunasınız. Allah sizlere, sizden önce helâk olanların helâk sebeplerini, kurtuluşa erenlerin de kurtuluş sebeplerini açıklamış, kitabında helâl ve haramları, sevdiği ve sevmediği işleri bildirmiştir. Sizler ve kendi hesabıma gerekli titizliği göstereceğim. Yardım Allah'tandır ve Lâ havle ve lâ kuvvete illâ billâh.” (İbn-i Ebî'd-Dünya. İbn-i Asâkir)